



# DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

---

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 96, Fascicle 1

---

## **Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés**

Sessió celebrada dia 13 de juny del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

### **SUMARI**

#### **I. PREGUNTES:**

- 1) **RGE núm. 5457/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a subvencions a Associació Familiar. 4890
  - 2) **RGE núm. 5458/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de referència (I). 4891
  - 3) **RGE núm. 5159/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de referència (II). 4892
  - 4) **RGE núm. 5460/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de referència (III). 4893
  - 5) **RGE núm. 5461/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de referència (IV). 4895
  - 6) **RGE núm. 5466/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a formació a distància. 4896
  - 7) **RGE núm. 5463/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de la contractació
-

indefinida a les Illes Balears.

4896

**8) RGE núm. 5465/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració del conseller d'Educació i Cultura sobre el procés d'escolarització 2006-2007. 4897

**9) RGE núm. 5462/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a parcs naturals. 4897

**10) RGE núm. 5464/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a *Plan Avanza*. 4899

**11) RGE núm. 5467/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a evolució de l'atur a les Illes Balears. 4899

**12) RGE núm. 5468/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació econòmica a les Illes Balears. 4900

**II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3495/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de l'Institut de la Dona. 4900

**III. MOCIÓ RGE núm. 5292/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per facilitar l'accés a l'habitatge, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3494/06. 4909

**IV. Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals de la Proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.** Fascicle 2

#### V. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

**1) RGE núm. 4584/06**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a estudi de la possible ampliació de la xarxa de parcs nacionals a les Illes Balears. (Urgència). Fascicle 3

**2) RGE núm. 5190/05**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació del PORN del Parc Natural de Llevant. Fascicle 3

**VI. Debat de presa en consideració de la Proposta de la Comissió Tècnica Interinsular RGE núm. 4726/06**, d'atribució de competències als Consells Insulars de Mallorca, Menorca i d'Eivissa i Formentera en matèria de joventut i lleure. Fascicle 3

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, començarem la sessió plenària d'avui. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

**I.1) Pregunta RGE núm. 5457/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a subvencions a Associació Familiar.**

Primera pregunta RGE núm. 5457/06, relativa a subvencions a Associació Familiar que formula la diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. La setmana passada va sortir a la llum pública que aquesta associació familiar, que s'ha fet famosa per temes lingüístics i no només lingüístics, havia rebut per part del Govern unes subvencions de 243.280,33 euros.

Clar, en una legislatura que s'ha caracteritzat pels retalls en la política lingüística, pels retalls pressupostaris a les associacions de mares i pares, a moviments de renovació pedagògica, tot això ha suposat que bona part dels partits polítics i de la majoria de la societat civil fossin crítiques amb aquestes subvencions.

Per tot això des del PSM pensam que és hora que el Govern ens doni una explicació i que expliqui públicament quins són els criteris que ha seguit per atorgar subvencions a aquesta associació?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. En principi lamentar els actes vandàlics que ha sofert el president d'aquesta associació amb un delictes estadístic. Alguns inciten, alguns indueixen i un incontrolat executa. Dir que aquesta associació que defensa idees molt legítimes ha rebut durant l'any 2004 un conveni de 48.000 euros, durant l'any 2005 un conveni de 248.000 euros i durant l'any 2006 un conveni de 289.000 euros. Bàsicament per poder fer feina a l'escola de pares, voluntaris i cuidadors, el projecte de (...) desenvolupament i el projecte AFA-educació.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Evidentment també lamentam i condemnam les agressions que hagi pogut sofrir aquest senyor i qualsevol persona d'aquesta comunitat per qualsevol motiu. Però veig que se confirmen els objectius que tenia el Partit Popular per a aquesta legislatura, en tenia tres bàsicament, per si tornava comandar i s'han complert aquests tres objectius. El primer era la trama especulativa urbanística-viària i urbanística-hospitalària, que se bastava tot sol, però així i tot ha trobat uns bons socis. I els altres dos objectius era la contra-normalització lingüística i el foment de l'educació només per a les classes elitistes.

Clar, això segurament i així va ser, tendria contestació social. I necessitava el Govern algú que fes d'opinió pública favorable. I aquest "algú" ha estat precisament AFA i ja fa temps que ens ho deia el *diario del régimen*, "*algo se mueve en educación, hay que seguir con mucha atención la irrupción en el panorama educativo balear de la Asociación Familiar de Baleares, que en poco tiempo está demostrando un activismo y una capacidad de catalizar voluntades realmente notables*". I això hem fet, hem anat seguint aquesta associació i li llegiré més titulars, "Acción familiar pide una rebelión social contra el Gobierno de Zapatero". "AFA-Educación propone el cheque escolar para elegir libremente el centro", ningú n'havia parlat de "*cheque escolar*", ningú, a l'octubre del 2005 AFA. La setmana passada vàrem veure el conseller d'Educació amb una senyora ex-ministra, que ja proposava el "*cheque escolar*" perquè hi havia pressió social. "*AFA recuerda a la Consejería de Educación los compromisos electorales del PP en materia de trilinguismo...*"....

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. La demostració més patent de què alguns partits d'esquerres no respecten idees diferents a les seves, amb aquesta intervenció de la Sra. Mascaró. Ho lament

profundament perquè s'han de respectar maldament siguin distintes.

AFA-Educació, igual que aquest Govern, no està d'acord amb el plantejament que ha fet la LOE, bàsicament perquè defensam la llibertat dels pares per poder escollir el centre educatiu, perquè diferenciam la qualitat amb el servei i sistema educatiu, perquè defensam el protagonisme dels pares i dels professors en el sistema educatiu i això no ho recull la LOE. I tot el món té dret a manifestar-se en contra. No entenc quan vostès governaven, precisament un destacat representant del seu partit, era possible firmar convenis de més de 60.000 euros amb COAPA, per cert la presidenta de COAPA és regidora d'Esquerra Unida i Els Verds de Sóller i se podien firmar convenis per fer una escola de pares i no se poden firmar amb AFA-Educació. No sé per què se poden firmar convenis de 600.000 euros amb Paraula, entitat lingüística també vinculada a alguns moviments i no se poden firmar amb AFA-Educació.

S'ha de respectar tot, encara que no sigui com vostè pensa. Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

**I.2) Pregunta RGE núm. 5458/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de referència (I).**

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta RGE núm. 5458/06, relativa a hospital de referència que formula el diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que la pregunta queda redactada amb els seus propis termes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Crespí, òbviament atès que s'ha finalitzat el procediment, no és que s'hagin solucionat les deficiències, que no n'hi havia, sinó que hi havia la petició de documentació complementària de diverses administracions i així s'ha fet també de la Comissió de Medi Ambient.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies. Bé, encara que és evident que el Govern pot contestar per boca del conseller que correspongui, que cregui més oportú, bé el normal hauria estat que fos el conseller de Medi Ambient que contestés aquesta pregunta.

Bé, jo li he de dir que nosaltres entenem perquè coneixem quina ha estat la proposta de la comissió i quines han estat les respostes fetes des de la conselleria i aquestes deficiències realment no s'han solucionat de manera clara.

Bé, ventila la darrera comunicació el Govern dient que se justifica el canvi d'ubicació per garantir la qualitat de l'assistència. Jo li instaria Sra. Consellera que immediatament aturés totes les obres que està fent a l'Hospital de Son Dureta, no sigui cosa que tinguem una pandèmia allà que ens deixi la població reduïda a quasi no res. Jo no conec que no s'executin obres dins els hospitals, si aquestes són necessàries, tot i que s'han de prendre evidentment les mesures corresponents. Segon, crec que solucionar una deficiència dient que l'ib-salut, que no és el titular dels terrenys, proposa que el titular dels terrenys els destina a zona verda, no sé fins a quin punt això se pot entendre que dóna solució a la mesura exposada.

Bé, jo crec que en tot cas el que queda clar aquí és que la decisió estava presa, aquí va succeir un fet imprevisible i és que la comissió posés alguns elements damunt la taula i que vostès ja havien decidit que això s'havia de resoldre donant-li el que se diu clar i en mallorquí un bon "*carpetazo*", encara que la paraula se digui en castellà.

El que queda clar és que són més importants aquelles coses que se decideixin damunt unes bones estovalles, que aquelles coses que se debaten a les institucions per aconseguir que se respecti la legalitat i que se facin les coses correctament...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Sr. Crespí, s'ha complementat tota la documentació que va demanar la Comissió de Medi Ambient. Jo li puc dir que va ser un procés que se va dilatar amb el temps, precisament per això, perquè va ser totalment transparent i el que volíem és que estigués ben fet. Tot el requeriment de la Comissió de Medi Ambient, com li dic, se varen aportar, se va aportar la documentació i finalment se va aprovar Sr. Crespí. Vostè posant en dubte això, no només està posant en dubte la gestió d'aquest Govern, està posant en dubte també la gestió de tots els tècnics de la Conselleria de Medi Ambient, cosa que crec que no és just.

En qualsevol cas Sr. Crespí, vostès tornen incidir una altra vegada, això pareix una telenovel·la. Primer que si hi hauria crematori i enganyàvem als ciutadans dient que hi hauria crematori, aquest hospital no té crematori. Segon, que si hi havia especulació damunt aquests terrenys, no hi ha especulació. Tercer, si s'ha pagat més del preu que s'havia de

pagar, també és fals. I ara volen dir que no s'ha solucionat això de la Comissió de Medi Ambient. Tot això és fals Sr. Crespí i l'única realitat és que farem aquest hospital, perquè és molt necessari per als ciutadans de les illes.

I si vostè me demana a mi i al 99,9% dels ciutadans de les Illes Balears si s'estimen més fer una reforma a ca seva, mentre hi viuen, o fer una casa nova i després traslladar-se a aquesta casa nova, lògicament tothom voldrà una casa nova i que és el que nosaltres hem fet, amb tota la transparència, amb tota la legalitat i pensam que era el millor per a la sanitat pública de les nostres illes. No s'oblidi, és un hospital públic que serà en benefici de tots els ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies.

**I.3) Pregunta RGE núm. 5159/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Salom i Soler, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de referència (II).**

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta RGE núm. 5459...

(*Remor de veus*)

Moltes gràcies.

5459/06, relativa a hospital de referència que formula la Sra. Aina Salom i Soler del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. La pregunta queda formulada en els propis termes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Vostè sap tan bé com jo que les transferències de sanitat no varen vinculades, simplement hi va haver una transferència que va estar relacionada amb el cost efectiu de la sanitat de les nostres illes i lògicament allà on se destinaven aquests doblers era decisió de cada comunitat autònoma. Vostè era consellera Sra. Salom, és evident que no s'ha començat la reforma i no se va començar, ni estava licitada la reforma de l'Hospital de Son Dureta quan jo vaig arribar a la conselleria. Per tant, vostè ens explicarà on varen anar aquests doblers. Avui que també té la possibilitat de replicar també pot explicar per què si varen venir 635 milions d'euros de les transferències de sanitat l'any 2002, només en varen pressupostar 632.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. La Sra. Consellera sembla que està a l'oposició i ha de preguntar a aquesta diputada. Miri Sra. Consellera, vostè com sempre utilitza la mentida per respondre i la tergiversació. Miri Sra. Castillo, no va arribar ni un sol euro a la reforma de l'Hospital de Son Dureta. Per a Son Dureta s'havien de consignar 12.000 milions de pessetes. Aquests doblers, Sra. Castillo, mai arribaren a Balears des del Govern del Partit Popular a Madrid.

Segon, el dèficit d'inversions de l'any 2002 i que el Govern del Sr. Aznar no volgué finançar per a les Illes Balears, és de 30.000 milions de les antigues pessetes. Tots els mitjans de comunicació Sra. Castillo, tots, ressenyaren aquests fets, tots.

Mentre tant li recordaré el que vostè deia textualment. "*El PP afirma que Madrid se ha portado muy bien*". Era fals i torn citar textualment "*no se quieran financiar las infraestructuras presupuestadas. No es verdad, se quieren financiar las infraestructuras presupuestadas*". Mentida, a partir d'aquí la seqüència és prou coneguda per tots els que estam aquí, inclosos els veïnats de La Real. Primer, manca de 30.000 milions de pessetes en el capítol d'inversions per a la transferència. Dos, per ser més clara Sra. Castillo, vegem els exemples de doblers que vostès varen pressupostar des de Madrid. Miri, Hospital de Son Dureta 0 euros. Hospital de Son Llätzer 0 euros. Hospital de Menorca 0 euros. Hospital d'Inca 0 euros. Centres d'atenció primària de salut 0 euros. Atenció socio sanitària 0 euros.

Mentre tant vostè Sra. Consellera aplaudia aquesta estratègia que volia ofegar un Govern autonòmic per part d'un Govern central del Partit Popular. Un Govern que no ho hem d'oblidar, si asseia el Sr. Jaume Matas, absent com sempre en aquest Parlament, que estava de ministre. Per la nostra part, nosaltres vàrem treballar de valent en el projecte de construcció d'un nou Son Dureta en el mateix solar, consensuat amb professionals i amb vostès mateixos Sra. Consellera....

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Ara veurem qui és que fa demagògia. Dos pressuposts va fer el pacte de sanitat, l'any 2002, 636 milions d'euros que varen arribar de Madrid, en varen pressupostar 632, 4 milions menys. L'any 2003, 681 que varen arribar de Madrid i en varen pressupostar 655. És a dir, 30 milions d'euros que varen venir des de Madrid per a sanitat, el pacte els va destinar a una altra cosa.

Per tant, realment Sra. Salom, vostè en aquest moment és incoherent, però és igual. Per cert, el Sr. Matas ha posat 200 milions més dels que han vingut de Madrid.

En qualsevol cas Sra. Salom i senyors del pacte, vostès fan demagògia. Vostès ni volien la reforma perquè l'haguessin començada i ni la varen licitar...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Salom, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

..., ni volen el nou hospital. Per què? Perquè vostès empen la ubicació de Son Espases com excusa. Vostès varen poder canviar la ubicació, sí, sí. El Sr. President d'aquesta comunitat autònoma, Jaume Matas, els va oferir canviar la ubicació de l'hospital a canvi de què el Sr. Zapatero pagués part d'aquest hospital, igual que ho ha fet a Astúries, exactament igual.

Per tant, jo li dic, a més aquest cap de setmana hem pogut sentir unes declaracions del Sr. Antich allà on deia que si guanyava les eleccions el primer que faria seria aturar aquest hospital. Ja hagués pogut canviar la ubicació d'aquest hospital, no fa falta guanyar les eleccions, només havia d'anar a Madrid a demanar el cofinançament d'aquest hospital, igual que ho tenen els ciutadans d'Astúries. O és que per a vostès els ciutadans de les Illes Balears són menys que els ciutadans d'Astúries?

(Aplaudiments)

**I.4) Pregunta RGE núm. 5460/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de referència (III).**

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta RGE núm. 5460/06, relativa a hospital de referència que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. Presidenta. La pregunta és quina qualificació urbanística tenien els terrenys de Son Espases quan es va aprovar el projecte de nou hospital de referència?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Quan se va aprovar el projecte tenia la qualificació de sòl rústic i quan se va aprovar la modificació del projecte per tal d'adaptar-lo al nou solar de Son Espases tenia qualificació de sòl rústic amb la previsió d'un possible creixement urbà, com vostès mateixos varen preveure a l'època anterior.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, aquest és un detall que és més important del que pugui parèixer perquè jo crec que deixa en evidència que fa molt de temps que s'està treballant en aquesta operació especulativa. Tot el que s'ha pogut fer entorn al nou Hospital de Son Espases s'ha estat planificant en base a uns terrenys que fins ara no reuneixen les condicions adients per construir aquest nou hospital, ho dic perquè va ser la setmana passada quan el Consell de Mallorca va aprovar la modificació del Pla General que permet aquesta construcció.

Per tant, queda clar que tot el que s'està fent fins ara es pot entendre com a mínim de dubtosa legalitat. I per un altre costat també pareix molt clar que algú, o alguns, han estat manejant informació privilegiada. Així és comprensible la diferència que es paguen per uns terrenys o pels altres i aquesta diferència de preu segurament és deguda únicament a què si a l'operació de compra-venda hi està implicat o no alguna d'aquestes persones que tenen aquesta informació privilegiada. Per tant, tampoc és d'estranyar la resposta que el conseller d'Hisenda va donar aquí mateix fa un parell de setmanes, dient que havia fet estudis, ell precisament que no fa estudis, ni informes, ni tan sols quan presenta impostos nous. Però va dir que havia fet estudis i que el resultat era que els terrenys no eren d'un estudi, sinó que eren terrenys per a la seva pròpia família i que s'havien venut a 21 euros i uns molt a prop d'allà s'havien venut a 4 euros. Segurament els propietaris que varen vendre els terrenys a 4 euros no disposaven de la informació que els permetés saber quina era l'operació que estava en marxa muntada entorn d'aquests terrenys de Son Espases.

Sra. Consellera, fins i tot darrerament ha estat el mateix Ajuntament de Palma el que ha dit que entorn a Son Espases les coses no s'havien fet bé. I això Sra. Consellera no és més que una veritat a mitges. És cert que per a molta gent no s'han fet bé, però no és menys cert que per a algú, o per a alguns s'han fet molt bé Sra. Consellera.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Sí, jo diré per qui s'ha fet molt bé Sr. Boned, per als ciutadans de les Illes Balears, perquè l'únic que cerca aquest Govern, per moltes històries que vostès s'inventin, jo els entenc, han de fer oposició i s'han d'aferrar a qualque cosa i ara fan una telenovel·la. Ja li ho explicat abans, vostès primer deien una cosa, ara l'han canviat, ara en diuen una altra.

Jo els deman, és incomprendible. L'Hospital d'Inca estava en sòl rústic, l'Hospital de Formentera era sòl rústic, l'Hospital de Maó crec que també era sòl rústic. És el mateix, el que passa

és que a vostès ja no els va bé, perquè qui construeix aquest nou hospital és un Govern del Partit Popular. Però en qualsevol cas, jo continuaré insistint...

*(Remor de veus)*

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

...57% d'habitacions individuals. L'heliport a la porta d'urgències, per als diputats de Menorca i d'Eivissa, vostès saben que això serà una millora molt important perquè podran anar de porta a porta de l'hospital. Tenim parking soterrat. Triplicam l'espai d'urgències, triplicam l'espai destinat a investigació. Quina és la part de tot això que no agrada al Partit Socialista? Repetesc si vostès estan tan convençuts de què hi havia especulació, per què no varen canviar la ubicació? Ho varen poder fer, els vàrem proposar canviar la ubicació, només feia falta una cosa i és que el Sr. Rodríguez Zapatero cofinancés aquest hospital igual que ho ha fet amb altres ciutadans d'altres punts, d'altres...

*(Continua la remor de veus)*

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

...allà on no estan governats pel Partit Popular. Era molt fàcil, si tantes sospites tenen, ja els ho vaig dir, se'n vagin als jutjats, encara no hi han anat, deu ser perquè no ho tenen molt clar. I segon, haguessin pogut canviar la ubicació. Això els ho conten vostès als ciutadans? Ho conten vostès als veïnats del Secar de la Real que haguessin pogut canviar la ubicació. L'únic que havien de fer era demanar finançament al Sr. Rodríguez Zapatero. Per què no ho han fet? Mentre aquest Govern continuarà amb la construcció d'aquest nou hospital de referència perquè és la nostra obligació, és un deute que tenim amb tots els ciutadans i després a l'hora d'inaugurar-lo estic segura que hi voldran estar tots a primera fila. Gràcies.

*(Algunes aplaudiments)*

**I.5) Pregunta RGE núm. 5461/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a hospital de referència (IV).**

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta RGE núm. 5461/06, relativa a hospital de referència que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Vicepresidenta, lleva usted unas semanas abocada y abonada a situaciones realmente chocantes, la semana pasada el propio conseller de Educación la dejó a usted en ridículo al celebrar la llegada de un colegio de Legionarios de Cristo que usted un mes antes había jurado que no se haría. Pero la semana anterior fue más interesante...

*(Remor de veus)*

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...La semana anterior dio usted como la causa de que se hiciera el nuevo hospital de referencia en Son Espases y no se reformara Son Dureta, que de hacerse las obras en Son Dureta el *aspergillus* y la legionela devastarían a los pacientes. Como quiera que en todos los hospitales públicos y las clínicas privadas, especialmente le pregunto por ellas, no le citaré la larga relación de clínicas privadas que han hecho reformas sin cerrar sus puertas al público y continuando haciendo operaciones.

Pues bien, como quiera que todos ellos han hecho reformas sin dejar de atender al público, le pregunto Sra. Consellera, si cree que los hospitales públicos y las clínicas privadas infectan a sus pacientes cada vez que hacen reformas, tal y como usted planteó el último día?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Lament que la formació extraordinària del Sr. Diéguez com a misser no el condueix a fer una investigació d'allò que diu la societat espanyola mèdica preventiva en el seu grup de treball de salut pública i higiene. Diu: "*las obras y el polvo y renovaciones en los alrededores de cualquier hospital aumenta los recuentos de esporas fúngicas de aspergillus en el hospital*". És exactament el que va dir aquesta vicepresidenta i que ha suposat, ni més ni manco, que 11 morts a qualque hospital.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Cada día aprendemos más y es por eso por lo que usted está haciendo reformas y ha hecho reformas en el Hospital de Can Misses, a ver si suceden cosas de estas que usted preconiza. Mire Sra. Consellera, el argumento que usted ha manejado es completamente ridículo

y lo peor es que usted lo sabe, y lo peor de lo peor es que encima huye hacia delante. A usted no le impide el hecho de la *aspergillus* y la legionela, por cierto no sé qué pinta la legionela en todo esto, aunque sea limitada mi información al respecto, la legionela no tiene nada que ver con los hospitales en principio, sino con determinadas fuentes específicas, no tengo tiempo para poderse lo comentar aquí.

En definitiva Sra. Consellera, usted está huyendo hacia adelante con un argumento ridículo. Las obras las ha hecho usted en Can Misses, las obras no le impiden hacer convenios con clínicas privadas para atender allí a pacientes. Mire aquí Sra. Vicepresidenta los únicos *aspergillus* que ha habido son los que estaban en la cena del Sacha con el Sr. Matas y a los que el Sr. Matas les transmitió la información para que plantearan opciones de compra y se consumara el pelotazo de Son Espases. Esos son los únicos *aspergillus* que hay aquí.

Mire en Son Espases no sabemos todavía si habrá un hospital, lo que sí sabemos es que ha habido un pelotazo Sra. Consellera.

*(Alguns aplaudiments)*

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Lament profundament que el diputat Sr. Diéguez, ja ens hi té acostumats en aquest Parlament, se'n rigui d'allò que recomana l'Associació Espanyola de Medicina Preventiva. L'Associació Espanyola de Medicina Preventiva presenta tot un seguit de mesures de prevenció en el cas de què hi hagi obres, no només dins l'hospital, sinó a prop. És diferent que hi hagi unes obres puntuals, que també requereixen mesures preventives, que se canviïn 50.000 metres quadrats d'edificis que és el que se pretenia canviar a l'Hospital de Son Dureta i deixar només en peu un 22%.

Si vostès és capaç de dir en aquest Parlament que tirant 50.000 metres quadrats d'un edifici com Son Dureta que té 50 anys, vostè no ha d'agafar cap mesura preventiva i no hi ha risc d'*aspergillus*, vostè el que pot fer és tornar una altra vegada al seu despatx, demanar als seus assessors que li estudiïn aquest tema i després tornar formular aquesta pregunta...

*(Remor de veus)*

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Aquest tema suposa una cosa tan simple com que a l'Hospital Cruces del País Basc varen haver de tancar dos

quiròfans per evitar les obres d'una macroplanta, 11 morts. Suposa una cosa tan simple com que a Aragó les obres de remodelació del servei de traumatologia varen tancar sis quiròfans. Suposa una cosa tan simple com l'Hospital Valdecilla de Santander, per una remodelació completa de l'edifici, ha hagut de tancar les instal·lacions durant dos anys. S'informi Sr. Diputat. Gràcies, Sr. President.

*(Aplaudiments)*

**I.6) Pregunta RGE núm. 5466/06, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a formació a distància.**

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta RGE núm. 5466/06, relativa a formació a distància que formula el diputat Sr. Simó Gornés i Hachero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, volíem saber quina resposta ha tingut entre el professorat la formació a distància que s'ha impartit per al seu perfeccionament i actualització des de la seva conselleria? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Una de les actuacions més importants que se du a terme des de la Conselleria d'Educació és la referent a la formació permanent del professorat i la convocatòria d'activitats adreçades a la formació del professorat a distància. Vull destacar el notable increment que ha tingut aquesta qüestió, dient que s'han fet en aquest curs 43 cursos a distància, en comparació als 32 que se feren en el primer any que estàvem en aquesta responsabilitat. I una participació d'activitats que inicialment va ser de 780 professors i que aquest curs ha arribat al número de 1.075 professors.

La valoració que fa el professorat que hi participa és molt positiva, per la facilitat horària, així com l'atenció personalitzada dels tutoratges que reben i la utilitat pràctica d'aquests cursos per a l'aplicació posterior dins l'aula. L'avaluació que han fet aquests professors respecte els seus companys que són els que han donat aquests cursos no la detallaré, però sempre és superior a 8,5 quant a entorn de formació, materials, reunions presencials. Per tant, diu molt de l'esforç que se fa en aquesta línia.

La utilització de suport d'Internet per donar aquests cursos, de la realització de treball cooperatiu i desenvolupar tot un aprenentatge que se produeix en un context d'una comunitat virtual, fan possible créixer amb aquest tipus de tecnologia, en la formació permanent del professorat que és un dels objectius importants i rellevants del departament. Vull dir que cada

trimestre se realització una sessió presencial per avaluar com estan funcionant aquests cursos i un cop acabat el curs, el professorat realitza una avaluació dels professors que han donat aquesta formació.

Per tant, estam satisfets, estam contents perquè té una evolució positiva, té creixement i esperam que la pròxima legislatura se continuï en aquesta línia de creixement, perquè naturalment la formació del professorat és un dels objectius principals per donar un ensenyament de qualitat. Moltes gràcies.

**I.7) Pregunta RGE núm. 5463/06, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Font i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de la contractació indefinida a les Illes Balears.**

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta RGE núm. 5463/06, relativa a situació de la contractació indefinida a les Illes Balears que formula el diputat Sr. Joan Font i Rosselló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari Popular voldríem saber en quina situació se troba la contractació indefinida de les Illes Balears respecte l'any anterior i en el conjunt de l'Estat? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, vostè sap que hi ha dues mesures de la contractació, una que fa referència als nous contractes que se firmen dia a dia, mes a mes i any en any i l'altra quina és la situació del conjunt d'altres a la Seguretat Social amb el tipus de contractació.

Respecte el primer, és a dir, l'estadística dels contractes nous que se fan, entre el mes de gener i el mes de maig d'enguany hi ha hagut un 14,1% de contractes indefinits. Vull recordar que mirant per endarrera, cap període, cap trimestre des del 98 i anterior, s'havia arribat a una taxa de contractació indefinida tan alta. Les més altes en el 2003 arribaren al 13%. S'havia passat a finals del 90 del 12%, cap al 10 en el 2001 i enguany s'han recuperat aquestes taxes tan altes.

Vull recordar també quina és la taxa de contractació indefinida del conjunt de persones d'altres a la Seguretat Social a les Illes Balears. El 2005, que és el darrer període mesurat, estam en un 67,4% dels contractes indefinits dins aquell any. Açò vol dir que en el conjunt de l'Estat que era part de la seva consulta, nosaltres estam situats més o manco per la meitat de la contractació indefinida. Així i tot vull recordar que Andalusia que és la que té manco contractació indefinida està

en un 45% de persones en temporalitat, Extremadura un 42, Múrcia un 41. I per l'altre extrem, Catalunya amb un 25% és la que té la taxa més baixa de temporalitat en el conjunt de persones a la Seguretat Social, a continuació Rioja, Navarra, Madrid, País Basc i després d'Astúries i Cantàbria, nosaltres amb un 32-33% de temporalitat.

**I.8) Pregunta RGE núm. 5465/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració del conseller d'Educació i Cultura sobre el procés d'escolarització 2006-2007.**

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta RGE núm. 5465/06, relativa a valoració del conseller d'Educació i Cultura sobre el procés d'escolarització 2006-2007, que formula la diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, un dels objectius que s'havia proposat la Conselleria d'Educació i Cultura era el de la lliure elecció de centres. Una volta ha passat el procés d'escolarització per al curs 2006-2007 voldríem saber quina valoració fa el conseller d'Educació i Cultura d'aquest procés. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, la valoració que feim és positiva perquè ens apropam a la lliure elecció de centre, avançam -com ara demostrarem- cada vegada més cap a aquesta desitjada situació, a la qual pràcticament en molts de casos ja hem arribat. Vull dir que en el cas d'adscripcions de centres de primària a instituts l'índex de satisfacció és en aquests moments del 98% de la població, i en el cas més difícil, com és natural, de sol·licituds per ingrés amb tres anys, que és on realment hi ha les dificultats, l'índex de satisfacció en el conjunt de les Illes Balears és en aquest moment del 94%.

Per tant hem aconseguit passar d'un índex del 87% quan vàrem arribar al Govern de les Illes Balears al 94% en el conjunt de Balears l'any 2006. I en el cas de Palma hem aconseguit passar d'un índex del 79% l'any 2003 a un índex de satisfacció del 92% l'any 2006. Naturalment llavors les distribucions sobre el territori ho fan més complicat; hi ha zones on hi ha més dificultat perquè hi ha més creixement, no és el mateix creixement que hi ha Eivissa, per exemple, que el que hi pugui haver a Menorca o que el que hi pugui haver a determinats municipis en el conjunt de les Illes Balears.

S'ha fet, per tant, un gran esforç, perquè aconseguir aquest resultat significa més inversió pública, més centres, més recursos i també més ensenyants, més capítol 1, més professors,

més professors dedicats a l'arribada de gent de fora, més professors dedicats a les necessitats educatives especials, i naturalment, insistesc, més obra pública, més recursos.

Com és natural i com que s'ha vist que el Sr. Antich ha dit que el gran tema de la seva campanya electoral serà l'educació, i vol afrontar, segons unes declaracions que hem vist aquest cap de setmana, un gran debat sobre temes d'educació, nosaltres estam plenament disposats a sostenir aquest debat perquè a dia d'avui tots els indicadors de què disposam són notablement millors quant a despesa per alumne, inversió en obra pública per alumnes, finançació de la universitat, inversió pública a la universitat... Per tant estam segurs que podrem defensar la nostra posició folgadamente. Gràcies.

**I.9) Pregunta RGE núm. 5462/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a parcs naturals.**

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 5462/06, relativa a parcs naturals, que formula el diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds volíem saber quantes finques privades s'han incorporat als parcs naturals de Llevant, a Mallorca, i de Cala d'Hort, a Eivissa, amb aquesta nova política del govern del Partit Popular, que és contrària a les confiscacions de finques i favorable a la lliure associació dels propietaris.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, a Cala d'Hort cap, i a Llevant el 58,2% del total de les finques privades. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, me n'he dut una sorpresa, me n'he dut una sorpresa que a Cala d'Hort no s'hagués incorporat cap finca a aquest parc natural, perquè, bé, el cert és que el govern del PP, en un cas insòlit a tota Europa, va reduir aquests dos parcs naturals a la mínima expressió, els va convertir en autèntics parcs lliures.

Però la propaganda és una altra, i com que s'ha de dir que es protegeix el medi ambient i que es fan coses sobre els espais protegits s'editen i es fa propaganda. Aprofitant el dia mundial del medi ambient es reparteix als escolars aquest fulletó, per exemple, on figura el parc de Cala d'Hort íntegrament amb la mateixa superfície que el aprovar el govern del pacte de progrés; vostè, Sr. Font, el va deixar reduït a la mínima expressió. Aquest no és el parc actual perquè no s'hi ha apuntat ni una sola finca més. Sr. Font, aquest és el parc que va aprovar el pacte de progrés essent consellera la meua companya de grup, Margalida Rosselló.

(Remor de veus)

Vostè no té dret a exhibir aquestes coses perquè el que ha fet vostè és destrossar, eliminar la immensa major part d'aquest parc, i no ha aconseguit que s'hi adhereixi ni un sol propietari privat, però vostè reparteix això als escolars, aquesta cosa, aquesta falsedat, falsedat actualment, la passada legislatura va ser una realitat però a vostè li va faltar temps per eliminar aquesta protecció de l'indret de Cala d'Hort. Ara, continua fent-se la propaganda que diu que vostè protegeix això que està desprotegit gràcies a la seva gestió.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, vostè el que hauria de fer primer de tot és respectar i creure les lleis d'aquest parlament, i la LECO el dia que es va aprovar va aprovar el PORN de Cala d'Hort, la qual cosa li toca saber, a vostè, que a Cala d'Hort es fa amb una de les dues fórmules amb què es pot fer la declaració d'un parc: o bé per llei o bé amb el 51%. És normal que a Cala d'Hort no hi hagi cap finca privada adherida perquè aquest parlament ho va aprovar per llei. Si vostè després d'un any i tres mesos no se n'ha assabentat realment poca feina fa a l'escó que està.

(Remor de veus)

Segona qüestió..., segona qüestió. Escolti, si s'ha repartit aquest fulletó és una equivocació, és una equivocació. Si volen que per això em tupin, o em castiguin, o hagi de deixar la conselleria..., miri, crec que hi ha coses més fortes. Però ja que parlem de delictes i vostè ha sortit que eren els responsables vostès, Esquerra Unida i Els Verds, se'n recorda de Santa Gertrudis? Això és un delictes ecològic. I més li diré... No!, no...

(Aldarull a la sala)

Això és un delictes ecològic que ni cas fiscal ni ningú no ha denunciat i aquest govern ha hagut d'arreglar.

Però anem als parcs, anem als parcs. La situació dels parcs a dia 1 de juliol del 2003 hi havia 30.000 hectàrees de parcs a

les Illes Balears. Actualment hi ha 94.581 hectàrees. En 20 anys, en 20 anys...

(Més remor de veus)

No, ja poden dir, sí, sí, vostè nom Sr. Miquel Rosselló i això no li ho puc negar, i no li puc negar que abans n'hi havia 30.000 i ara n'hi ha 94.000. El que sap greu, senyores i senyors diputats, és que aquells que amb la llengua, que amb el medi ambient, que amb la cultura han fet possible tenir un escó al Parlament de les Illes Balears durant 23 anys, aquestes banderes les han perdudes, i nosaltres no les volem agafar, són de tots els ciutadans, i aquesta és la diferència, Sr. Ramon. Sr. Ramon, vostès tenen un *piquito de oro*, però la realitat és que són uns mans foradades quan han de gestionar, i no són capaços...

(Aldarull a la sala)

...de protegir. Vostès protegeixen amb la llengua però amb els fets ho deixen brut. Santa Gertrudis, la depuradora de Pollença..., els podria contar més que un rosari, i davant aquestes qüestions més que un rosari de coses que varen deixar en delictes i calladets, i calladets perquè a vostès se'ls permet poder-ho fer. En el nostre cas per qualsevol beneïtura hem de donar mil explicacions. L'explicació és 94.000 a 30.000.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

(Aplaudiments)

**I.10) Pregunta RGE núm. 5464/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Plan Avanza.**

Desena pregunta, RGE núm. 5464/06, relativa a *Plan Avanza*, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, fa quasi un any el Govern central va presentar el *Plan Avanza* com una panacea. Avui sabem que Espanya està perdent posició en l'ús de les noves tecnologies dintre del context mundial, però voldríem saber si Balears té qualche conveni amb el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i, en el cas que no fos així, per quin motiu.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, evidentment el Sr. Zapatero en plena campanya electoral, amb l'eufòria de la campanya electoral va prometre reduir la bretxa digital i va prometre molts de temes en l'ús de les noves tecnologies. Això ho va intentar materialitzar l'any següent amb el *Plan Avanza*, que és l'eix bàsic d'aquell programa seu sobre el tema d'ús de noves tecnologies per familiaritzar tota la població espanyola amb les eines i l'ús de la societat de la informació, cosa que ja la meitat dels espanyols, no les Illes Balears, que tenim unes dades millors, la meitat dels espanyols no estan emprant encara internet i un terç no es connecta d'una forma habitual.

L'any 2005 va ser dissenyat el *Plan Avanza* pel ministre Montilla i aleshores he de dir que damunt el paper -el paper ho aguanta tot- estava carregat de grans objectius però també de molt difícil compliment, i de molt difícil compliment perquè, com sempre fa el Govern central del Partit Socialista, no va consultar les comunitats autònomes, va actuar pel seu compte i no va conèixer la realitat de cada una de les comunitats autònomes. Han passat dos anys de legislatura i les expectatives creades en el tema de l'ús de la societat de la informació van enrere. Les desigualtats entre l'entorn rural i la ciutat cada pic són més grosses, és a dir, continua existint una bretxa digital entre el món rural i el món urbà.

Quan es va presentar el *Plan Avanza*, que no havíem conegut, és a dir, moltes comunitats autònomes ja vàrem destacar els seus inconvenients de falta de consens i de falta de coneixement (...), i la realitat és que un any després de la seva presentació, de les 17 comunitats autònomes que hi ha a Espanya únicament 7 han firmat convenis sobre el *Plan Avanza*. Balears està amb la resta, amb la gran majoria de les 10 comunitats autònomes que no han firmat cap conveni dintre del *Plan Avanza*.

Vostè em demana per què no hem firmat convenis i quines raons hi ha. Bé, idè evidentment nosaltres per firmar un conveni amb el ministeri ha de ser un conveni que afavoreixi els ciutadans de les Illes Balears i que afavoreixi el desenvolupament de la societat de la informació, cosa que en aquest moment el que s'ha ofert no és així. La proposta del ministeri ens pareix totalment insuficient, no basta el que ens estan oferint ja que és totalment ridícul amb les aportacions que té el *Plan Avanza*; és a dir, a les Illes Balears ens ofereixen dos eixos, un d'inclusió dels ciutadans a la societat de la informació amb un finançament de 279.000, i un eix segon de solucions sectorials que ens aporten 183.000 euros. Per tant és una aportació per part del Govern central de 463.000 euros...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, vol intervenir?

**I.11) Pregunta RGE núm. 5467/06, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a evolució de l'atur a les Illes Balears.**

Passam a la pregunta número 11, RGE núm. 5467/06, relativa a evolució de l'atur a les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller de Treball, a inici d'aquest mes varen sortir les dades de la desocupació, de l'atur, amb una informació que creim que és molt interessant; per exemple els titulars eren que a les Balears es reduïa la desocupació en un 5,52%, en relació al mes d'abril un 20%, i també que en el territori nacional el nombre d'aturats va descendir només un 0,14% interanual. I curiosament també van sortir unes declaracions del secretari general del PSIB-PSOE on deia que les dades o, millor dit, que el nombre d'aturats en aquesta legislatura era superior al nombre d'aturats que hi havia durant la legislatura anterior, durant la legislatura del pacte.

En aquest sentit li volíem demanar quina ha estat l'evolució del nombre d'aturats aquests darrers anys a les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Treball i Formació.

**EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):**

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo també vaig llegir una mica sorprès aquestes declaracions, i li he de manifestar que són certes i són falses. Si es refereixen al principi del manament del pacte, és a dir, el 99 i el 2000, quan encara la inèrcia de l'economia funcionava, és cert que hi havia xifres molt bones, el 98, el 99 i la resta en aquest període del primer quadrimestre de l'any, fins i tot durant tot l'any. Però són absolutament falses si ens miram els anys següents a la legislatura. I no només passat amb l'atur: amb l'ocupació, amb la taxa de creixement de PIB a preus constants, els indicadors són d'aquest ordre.

L'atur tant és mirar-lo per SISPE, que és el Sistema de registre dels sistemes públics d'ocupació, com per EPA, que és l'Institut Nacional d'Estadística, que ens donen, per exemple el 99, 29,754, 38, 832 el 2003, 38,340 -parl d'anys complert- el 2005; i les taxes d'EPA 8,09 el 99, 9,71 el 2003, 7,28 el 2005. L'ocupació el mateix: 52,3 el 99, 56,5 el 2003, 58,18, molt més alta, i el PIB 6,3 -aquesta és la dada més espectacular- 6,3 el 99, 0,7 el 2003 i ara ja estam en el 2,2.

És a dir, allò difícil és crear, perquè tots sabem que l'ocupació no la generen les activitats dels serveis públics d'ocupació, ni tan sols les reformes laborals, és sobretot la iniciativa empresarial amb capacitat per posar llocs de feina en oferta. La confiança d'aquests empresaris és molt difícil de mantenir i molt fàcil de destruir. Tots els indicadors econòmics i laborals marquen que, a partir d'una bona situació de partida l'any que entra a governar el pacte, van arribar a una situació tremenda al final de la seva legislatura. Moltes gràcies.

**I.12) Pregunta RGE núm. 5468/06, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació econòmica a les Illes Balears.**

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12 i darrera, RGE núm. 5468/06, relativa a situació econòmica a les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, des del Grup Parlamentari Popular ens preocupa la marxa de l'economia espanyola, ja que lògicament si hi hagués unes males expectatives tindria unes repercussions importants. No tenim cap dubte que el Govern central ha viscut fins ara dels rèdits de la política econòmica que va dur a terme el govern del Partit Popular durant vuit anys i amb les no bones expectatives que es tenen en aquests moments que açò es podria acabar voldríem saber quina és la valoració que fa el Govern de les Illes Balears d'aquesta qüestió.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, coincidisc amb el seu enunciat que diu que aquests rèdits econòmics de la legislatura anterior s'estan acabant, és a dir, el Govern central xifra el creixement econòmic a Espanya en un 3,5%, però a la vegada ja no nega que s'està començant un procés de desacceleració econòmica, el mateix govern central està ja afirmant aquest tema.

Les previsions de creixement de l'economia espanyola (...) el primer trimestre són de 3,5% per fonts del ministeri. El Govern ja preveu per a final d'any un 3,3; per tant s'anirà desaccelerant al llarg de tot enguany en 4 dècimes per arribar a aquesta mitja del 3,3%. La Comissió Europea preveu un 3,1% per al 2006 i un 2,8% per al 2007. Per tant no hi ha dubte d'aquesta desacceleració de què vostè parlava. Fins i tot el mateix comissari econòmic, el Sr. Almúnia, va avançar que hi havia núvols sobre l'economia espanyola i també ens fa referència a aquests temes. El Banc d'Espanya també ha emès opinions en aquest tema.

Però jo crec que aquí el més important és el nivell d'expectatives que hi ha en el futur i veure el que estan dient els ciutadans i quina valoració fan. Si observam els indicadors de confiança d'Eurostat els índex de confiança se situen al nivell de (...) de 1996, és a dir, segons Eurostat el nivell de confiança d'expectatives econòmiques dels ciutadans d'Espanya estan al mateix nivell del 96, és a dir, que després de tota la pujada dels vuit anys de govern del Partit Popular torna a baixar. Segons el CIS l'abril del 2004 un 44,2% d'espanyols consideraven que la situació econòmica era bona o molt bona, i el març del 2006 ha baixat al 28%, és a dir, el 2004 era el 44,2% i el 2006 ha baixat al 28%, tema que indica quina és l'expectativa. I si el 2004, fa dos anys, era un 11,8% que la considerava dolenta o molt dolenta ara ho fa un 21%, un

21,7%, és a dir que s'ha doblat. És a dir, s'ha reduït a la meitat el nombre d'espanyols que pensen que les coses van bé i s'ha duplicat el dels que opinen que va malament.

Això és un tema complicat perquè indica que els mateixos espanyols ja comencem a tenir expectatives pitjors, i que des de les Illes Balears ens preocupa i estam intentant contrarestar, ja que nosaltres tenim encara un cicle a l'alça.

Moltes gràcies.

**II. Interpel·lació RGE núm. 3495/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de l'Institut de la Dona.**

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 3495/06, relativa a política general de l'Institut de la Dona, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Senyores diputades, senyors diputats, l'any 2000, després d'anys d'exigir-ho als diferents governs del Partit Popular, va ser un govern progressista que va donar compliment a una reiterada reivindicació de molts de col·lectius de dones d'aquestes illes: la creació de l'Institut Balear de la Dona. És cert que va començar a fer feina amb un pressupost petit, però no és menys cert que es va anar augmentant any rere any amb partides reals, és a dir, partides per implementar polítiques d'igualtat entre homes i dones i no, tal com es fa aquests darrers anys, incloent al pressupost de l'Institut de la Dona abonaments guarderia que haurien de ser una qüestió que anàs dins pressuposts de família, no de l'Institut Balear de la Dona, almanco al nostre entendre.

A fi de sistematitzar aquestes polítiques es va dissenyar un pla d'actuació per a la igualtat d'oportunitats entre homes i dones per al període 2002-2005, en el qual es fa una sèrie de propostes que volen cobrir tots els aspectes de la vida social, cultural, econòmica i política de les Illes. Aquest tercer pla, aprovat per diferents circumstàncies dins aquesta legislatura, per tant assumit pel Govern, consta de 14 àrees d'intervenció, encara que avui aquí per qüestions de temps sols farem referència a les que consideram més significatives i que en conjunt configuren les polítiques dutes a terme per l'Institut Balear de la Dona.

Recordem, però, abans, que l'Institut, a més de dur a terme polítiques actives concretes d'igualtat, té un altra funció tan important com aquesta, que és la de coordinar les diferents actuacions del Govern en temes que afectin les dones, i sobretot impulsar aquestes polítiques d'igualtat. Creim, Sra. Consellera, que en aquests moments l'Institut Balear de la Dona no compleix cap dels objectius pel qual va ser creat: ni impulsa ni proposa polítiques d'igualtat dins el seu govern i, per tant, no es produeixen, no es fomenten accions dirigides a aconseguir la igualtat real que totes les dones i també molts d'homes, n'estic segura, necessitam i desitjam.

En primer lloc voldria dir-li, i encara que no formi part del pla d'actuació però sí que hi té incidència, voldria fer referència a la poca estabilitat de l'equip que fa feina a l'Institut, un equip format en la seva major part per persones amb contractes precaris; aquestes persones difícilment podran dur a terme una tasca que moltes vegades el seu resultat es veu a mig termini. Creim que després de sis anys de la seva creació l'Institut es mereix un equip estable i ben format, cosa que no passa en aquests moments almanco en la majoria de casos.

Voldríem parlar també de l'observatori permanent i la comissió sectorial que figuren en el pla -vostè ho sap- i li demanam quan s'han creat, quan s'han reunit i quines són les accions que han fet. Creim, Sra. Consellera, almanco així ho tenim entès, que no s'ha fet res, simplement consten els documents, concretament en aquest pla d'actuació que li deia, però en realitat han estat paper banyat perquè almanco l'observatori no s'ha constituït, ni tampoc, i vostè ens ho aclarirà, la comissió sectorial.

Entrant a les polítiques que preveu ja aquest tercer pla, em referiré en primer lloc a l'àrea de salut i qualitat de vida que consta de 5 objectius, entre ells un que crec que és important: prevenir embarassos no desitjats especialment de dones adolescents; m'agradaria saber quines actuacions ha duit a terme, perquè, Sra. Consellera, supòs que vostè ho sap o almanco ho hauria de saber, som la comunitat amb una taxa més alta d'avortament en dones adolescents. No creu la consellera, i amb ella la directora de l'Institut, que és un objectiu prou important perquè l'Institut, juntament amb altres conselleries, faci esforços per pal·liar aquesta situació? Bé, doncs, ni una sola actuació en aquest sentit. Per suposat assegurar l'accessibilitat a la píndola RU486, que també figura al pla, no tan sols no l'han afavorida, com diu el pla, sinó que posen tots els entrebancs possibles a fi que sigui impossible emprar-la, supòs que seguint doctrines d'AFA, a les quals és tan addicta aquest Govern.

Pel que fa a l'àrea de l'associacionisme, l'objectiu número 6, quasi seria millor no parlar-ne, després de l'espectacle vergonyós donat pel Govern la setmana passada en aquest mateix parlament, quan va votar en contra d'una proposició de llei presentada per un gran nombre d'associacions de dones i assumida pels partits de l'oposició, i he de dir -vostè ho hauria de saber- que hi havia un compromís per part de l'Institut de la Dona amb aquestes associacions que aquesta llei seria aprovada amb el seu vot, Sra. Consellera. Ja és greu que no escoltin els ciutadans i les ciutadanes, però que no escoltin els membres de la seva mateixa administració, jo deix que vostè ho qualifiqui.

En treball i inserció social, un dels punts més importants per a les dones, què ha fet l'Institut? Aquesta àrea consta de 10 objectius i és de les més oblidades del pla. Diu el pla: fomentar l'empresariat femení, fomentar la inserció laboral de les dones, establir incentius per constituir cooperatives promogudes per dones, elaborar plans conjuntament amb PIME per tal d'introduir dones a les empreses... Què se n'ha fet, de tot això? Quines actuacions ha duit a terme? Quines qüestions concretes ha posat damunt la taula? L'Institut ha pres, o la conselleria mateixa, la conselleria de la qual depèn aquest institut, ha pres alguna mesura perquè sigui possible la participació de dones expertes a la Mesa de Diàleg Social? Pel que fa a la taxa

d'ocupació ja li dic per endavant, Sra. Consellera, que no en digui que aquesta comunitat autònoma és la que té una taxa d'ocupació de dones més alta de tot l'Estat, això ho sabem, però també la té d'homes; per tant la relació és la mateixa. Vostès haurien d'incidir en aquest tema i sobretot intentar que la feina d'aquestes dones no sigui tan en precari com és en aquest moment.

Per descomptat el tema de la publicitat sexista no es deu considerar competència de l'Institut; si s'han retirat alguns anuncis sexistes no ha estat precisament a instàncies de l'Institut. Basta fer una ullada als diaris, no fa falta esforçar-se massa per veure que en aquest aspecte tampoc l'Institut Balear de la Dona té cap tipus de política activa.

Pel que fa a l'àrea d'immigració voldríem demanar quin és el nombre de mediadors o mediadores culturals, Sra. Consellera, amb què compta l'Institut. No basta, no basta fer un programa que es digui dirigit a dones immigrants; quines immigrants?, quina cultura? O és que creuen vostès que podem posar totes les immigrants dins un mateix sac, dins una mateixa cultura? No creu que s'hauria de diferenciar i s'hauria de fer un programa molt més concret per dirigir-se a aquests col·lectius?

Pel que fa a urbanisme i habitatge ja no li deman la participació de dones expertes en planificació urbanística, tot i que així consta en el tercer pla d'igualtat, tan sols una cosa tan senzilla com és -consta també en el pla- emprendre una campanya per incloure noms de dones que hagin destacat per la seva aportació històrica als carrers, a les places i als edificis de la ciutat. Quantes n'han canviat? Vull recordar aquí que la *Plaza del Caudillo*, que el Partit Popular s'entesta a mantenir -a quines lleialtats són fidels, senyors del PP?-, s'havia de dir Clara Campoamor, que, al meu entendre, té moltíssims més mèrits per tenir un nom als nostres carrers que un cabdill colpista responsable d'una guerra civil.

No vull deixar passar per alt el tema de la violència de gènere, una de les grans preocupacions de la nostra societat, i que hauria de ser prioritari per a l'Institut de la Dona. Doncs bé, aquesta àrea ha estat sostreta de l'Institut i queda en mans d'una fundació semiprivada on participen des del Grup Fer, construccions, a GESA, però on no hi ha cap control ni participació d'associacions, com sí són al consell rector de l'Institut. Vull recordar que aquesta fundació va decidir comprar una sèrie de polseres antimaltractadors, es va fer una despesa, en qualque moment ens han dit que no era cert, que només els les havien deixat; hem demanat durant gairebé un any i mig per aquestes polseres, un moment donat ens varen dir que s'estaven provant; vàrem demanar qui les provaria i ens varen dir que si feia falta qualcú del Govern estaria disposat a provar-les. No sabem quin ha estat el resultat i si realment qualque conseller del Govern ha estat disposat a fer aquesta prova, però molt ens temem, Sra. Consellera, que ha estat un vertader fracàs aquest tema de les polseres, i això que hi va haver fotos per donar i per salar.

Arribam a la participació de les dones en la vida pública. Em permetran que llegeixi textualment el que diu l'objectiu corresponent: "Impulsar una campanya de sensibilització per a una democràcia paritària", i segueix: "Modificar la Llei electoral per assegurar la paritat a les llistes electorals. Sra

Consellera, o no han fet campanya o no ha arribat al president del seu govern, o aquest govern és molt mal de sensibilitzar per qüestions que afectin les dones. No només no han fet el que diu el pla, aprovat per vostès, sinó que s'han permès fer una llei de la dona sense consens, on no només no hi ha paritat, sinó que pretén ofendre totes les dones pagant als partits perquè aquestes dones tinguin un escó; i tot això, consellera, davant la impassibilitat, la indiferència o, potser també, la impotència de l'Institut.

Sra Consellera, des que vostè és la responsable d'aquest organisme...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sí, Sr. President. ... no ha fet més que desdibuixar-se, cap iniciativa nova, amb prou feines continuen amb el que els va deixar el pacte de progrés, ha perdut tot el pes polític que va tenir la legislatura passada. I jo l'acús, Sra Consellera, de no fer res per remeiar-ho, ben al contrari. I per què això, Sra. Consellera? Senzillament, perquè vostè i amb vostè el seu govern, el Sr. Mates no creu ni en polítiques d'igualtat entre homes i dones, ni creu en l'Institut, per demostrar-ho la Llei de la dona que, per desgràcia, de totes les dones progressistes vostès aprovaran perquè tenen els vots, però que no convenceran quasi ningú.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rado. Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS  
(Maria Rosa Puig i Oliver)

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, veig que el Grup Socialista està interessat en conèixer quina ha estat l'actuació i quina ha estat la política general que ha duit a terme l'Institut Balear de la Dona durant aquests tres anys de legislatura. I la veritat és que, amb les seves afirmacions, o amb el seu qüestionament de determinades actuacions que hem duit a terme, evidentment no hi puc estar d'acord, i per tant, he d'explicar què és el que hem fet durant aquests tres anys.

Vostè afirmava, fa uns moments i era, pràcticament la darrera afirmació que feia, que l'Institut Balear de la Dona ha perdut pes i que, a més, duplicam competències a través de la creació d'una Fundació balear contra la violència de gènere, i que, a més, està participada per entitats privades. Per tant, jo tindrè temps de contestar exactament què és el que fa aquesta fundació i he de demostrar que no duplicam competències, sinó que, en tot cas, doblam esforços, perquè pel que ha servit aquesta fundació és per poder tenir recursos econòmics per part, no només d'administracions públiques, sinó també per entitats privades i, evidentment, qui decideix els programes que es fan, el seu pes important, és l'Institut Balear de la Dona.

També qüestionava l'impuls que hem donat a les polítiques d'igualtat i qüestionava que es duguessin a terme a través d'aquest Institut determinats programes, com seria el bon d'infància; jo realment li demostraré que no és així i, si no, si vostè no hi està d'acord, digui que a través d'aquest institut no s'han de beneficiar les 4.000 famílies que s'estan beneficiant, i bona part d'elles, famílies monoparentals, vostè sap que, a més, compostes la major part, per dones i per infants.

I també deia que dubtava de l'eficàcia i de l'ús de la posada en marxa de les polseres antimaltractaments i jo també tindrè l'oportunitat d'explicar-li en quina situació es troba i, sobretot, vostè s'escudava que va ser el govern del pacte el que va crear l'Institut de la Dona i que, realment, el Partit Popular, en aquest cas, ara en el govern, l'ha abandonat.

Per tant, a partir d'ara passaré a explicar quines són les actuacions en aquests punts concrets als quals vostè em feia referència, evidentment, serà impossible que els pugui explicar tots, però sí que intentaré donar una resposta. I voldria explicar programes que són nous, que s'han posat en marxa des de l'any 2003, però també voldria explicar tots aquells programes que han rebut un impuls important, que es feien durant l'època del pacte i que nosaltres hem considerat que eren positius també, però que els havíem d'impulsar i que, realment, estaven a un nivell ínfim si els comparem amb ara.

El més important, l'evolució d'aquest Institut, ha estat en dos camps: el primer seria a nivell pressupostari, l'increment econòmic que ha tengut aquest institut, i el segon seria el nombre de persones que han estat ateses a través d'aquest institut, majoritàriament, evidentment, dones. Vull posar un parell d'exemples pràctics d'aquesta evolució: l'Institut és va crear l'any 2000 amb un pressupost de 68 milions de pessetes, actualment té 3,4 milions d'euros, això vol dir, 564 milions de les antigues pessetes, per tant, quasi 500 milions de pessetes més. És ver que al final de la legislatura el trobarem amb 1,9, però el gran increment el varem tenir amb els pressuposts de l'any 2004 i actualment està en 3,4 milions d'euros. Si a l'any 2003 hi havia, o es donava atenció, a través de recursos psicològics, jurídics, cursos, tallers, formació, etcètera, a 27.000 persones, en menys de dos anys l'hem, pràcticament, triplicat, donam atenció a 77.000 dones d'aquesta comunitat autònoma. Si a l'inici de legislatura hi havia quatre punts d'informació jurídica, actualment n'hi ha vuit, per tant, amb un increment del 100%. I si a l'inici d'aquesta legislatura subvencionàvem 52 associacions de dones, actualment donam subvencions a 75. Ho dic perquè vostè em feia referència al tema d'associacionisme i jo voldria fer referència a unes declaracions que feia l'anterior directora d'aquest institut, allà on deia que "*Ha habido un cambio sustancial en el tema de las ayudas, ahora habrá una visión de izquierdas*"; deia que "*Hay peticiones de mujeres empresarias o asociaciones de actividades lúdicas, pero se han evaluado las peticiones en función del criterio político*".

Jo li vull dir que ara, les subvencions a través d'aquest institut es donen d'acord amb criteris tècnics i no polítics. Per tant, per això han tengut més entrada distintes associacions i hem passat de 52 a 75, sense deixar de subvencionar cap de les associacions que les rebia. També hi ha hagut un increment important en les places a les diferents cases d'acollida que han

estat 157, i ara que veig que parla amb el responsable d'aquestes polítiques en el Consell Insular de Menorca, també li voldria dir que sap, que des de l'Institut balear reben unes subvencions importants per poder mantenir aquestes cases d'acollida.

Voldria explicar també el plantejament o les línies generals que vostè qüestionava, i dir-li que, evidentment, hi ha hagut un important avanç en les polítiques d'igualtat, on hi ha hagut, pràcticament, una referència especial i, a més, així ho fa la Llei de la dona dins el camp laboral, -que tindrè temps d'explicar les activitats específiques que s'han duit a terme-, però nosaltres, sobretot, hem volgut impulsar la lluita contra la violència de gènere, hem volgut facilitar a les dones maltractades la possibilitat que puguin denunciar l'agressor i el puguin abandonar, tenint la seguretat que les administracions estaran al seu costat. Però, evidentment, per fer això, vull recordar que havíem de menester un increment pressupostari perquè, si no, no hauria estat possible. Per tant, recordar que hi ha 3,4 milions d'euros en aquests moments.

Quant a la lluita contra la violència de gènere a la qual jo vull dedicar bona part de la meua intervenció, hi ha hagut actuacions destinades al camp de la seguretat, voldríem, realment, tenir la confiança que les dones que volguessin abandonar l'agressor tendrien seguretat, seguretat per a cobrir necessitats específiques d'habitatge i necessitats de formació. Per això vàrem haver de dur a terme, un pla específic, un pla que, per primera vegada, hi ha hagut pisos per a dones maltractades, no les cases d'acollida sinó pisos perquè poguessin tenir una vida independent i aquestes dones ha passat per tot un procés, han passat per aquestes cases d'acollida, han tengut una formació, han trobat un lloc de feina i ara, en aquests moments, es poden mantenir per elles mateixes, a través d'aquests pisos, amb lloguers molts baixos. En aquests moments hi ha set dones que ocupen aquests pisos amb els seus infants. Hi ha una dada molt important: que cap d'aquestes dones que ha arribat a aquests pisos ha tornat amb l'agressor ni ha llevat la seva denúncia, per tant, això vol dir que és igual a seguretat.

Hi ha hagut altres actuacions específiques perquè també consideràvem important no només atendre casos de dones maltractades, quan ja s'havia produït, sinó el cas específic d'ajuda sobretot o intentar dur a terme actuacions destinades a aquestes noves generacions, intentant que a través de l'educació poguéssim evitar que d'aquí anys, molts d'anys, possiblement, es deixin de produir aquestes situacions de violència de gènere. I aquí vostè veurà un exemple clar de la col·laboració entre l'Institut Balear de la Dona, la Fundació balear contra la violència de gènere i en aquest cas, la Conselleria d'Educació, i ha estat l'elaboració d'un material didàctic de prevenció de violència domèstica. I realment tenc l'orgull de formar part de la primera comunitat autònoma que el du a terme; en aquests moments s'imparteix a més de 70 centres educatius de nins majors de tres anys, un material que s'adreça a tota la comunitat escolar, un material que, vostè fixi's en la diferència, s'aplica de manera continuada durant tot el curs escolar. Ha estat utilitzat per 3.200 alumnes, hi ha estadístiques; hi ha hagut una formació específica de més de 100 professors; hi ha hagut, també, una destinació a 71 associacions de pares i mares. I la diferència, vull remarcar, que

no és una actuació puntual d'un dia a un centre escolar sinó que és una formació continua, on es fa feina cada dia amb aquest material. I miri, justament, això està finançat gràcies a la Fundació balear contra la violència de gènere allà on fan aportacions voldria dir que totes les administracions que en formen part, consells insulars, Govern de les Illes Balears, l'Ajuntament de Palma, però també gràcies al Grup Fer, a Sa Nostra i altres entitats que han finançat econòmicament. Aquestes entitats no decideixen els programes que es duen a terme, no formen part del Patronat, són membres adherits, Sra. Rado, els que decideixen les actuacions que es duen a terme són les administracions i aquesta gent o aquestes empreses privades el que fan és fer únicament i exclusivament una aportació econòmica. Per tant, la Fundació contribueix econòmicament perquè es puguin desenvolupar aquests tipus d'actuacions.

Li recordava les actuacions específiques en aquests casos, però també hi ha hagut actuacions en casos de formació de cossos professionals com treballadors socials, policies locals, guàrdies civils. També hem dissenyat una nova xarxa d'atenció a les víctimes, o sigui l'IBD s'ha convertit en el centre coordinador, a partir d'ara qualsevol denúncia als jutjats és comunicada directament a l'IBD, no són les dones maltractades que han d'anar a l'IBD, sinó que és l'IBD el que surt a camí d'aquestes dones.

Se'm posa vermell, però jo crec que temps, encara, de poder explicar tota una sèrie de qüestions a les quals també vull fer referència, no només en temes de violència, sinó a l'ampliació de serveis en el tema de l'assoliment d'aquesta desitjada igualtat. Vull remarcar aquestes ajudes directes, que són polítiques d'igualtat, que són polítiques de conciliació de vida familiar i laboral, com és la posada en marxa d'aquest bo escoleta, que nosaltres creim que ha estat un programa important i supòs que les 4.000 famílies que s'hi adhereixen cada any també ho deuen pensar. A més hi ha hagut altres actuacions de formació específiques a les quals vostè em feia referència, què era el que havia fet l'IBD? Doncs li diré que, gràcies a la col·laboració amb la Conselleria de Treball, hi ha hagut formació específica, formació en cursos, per exemple, de gestió d'empreses immobiliàries, de creació i consolidació d'empreses, de gestió comercial, de màrqueting, de formació en gestió empresarial, a la qual feia referència, i jo no li recordaré com vostè em recordava que, evidentment, aquesta és la comunitat autònoma que té una màxima ocupació de dones, com també té d'homes i que, per tant, hem d'intentar millorar aquestes qüestions, però ho feim a través d'aquests programes.

També voldria recordar que l'IBD ha estat l'encarregat de gestionar determinats programes, el qual a l'any 2003 en gestionava un, per un import de 270.000 euros i ara en gestiona 3, per un import d'1 milió d'euros. A més hi ha hagut altres actuacions importants, específiques, com el Centre d'informació de la dona, que ha passat de 10.000 consultes a 20.000 consultes, que donam una atenció gratuïta perquè hem ampliat el personal al qual vostè feia referència. El Punt d'informació jurídica, dir-li que el darrer que es va obrir va ser fa pocs dies el de Sóller i que, per tant, actualment comptam amb el servei de Capdepera, a Manacor, a Petra, a Binissalem, a Alcúdia, a Pollença, a Lluçmajor i a Sóller, per tant hem pogut atendre 400 dones l'any passat, per tant, doblat aquest

servei. També hi ha hagut en temes de prevenció, que vostè em demanava també, quines eren les actuacions que nosaltres havíem duit a terme, a través de l'IBD, i hem fet programes de prevenció, sobretot de prevenció d'embarassos no desitjats i també d'evitar transmissions de malalties, en aquest cas mitjançant el servei d'INFOSEX, en què l'any passat vàrem atendre 820 consultes, a diferència de les 200 que s'atenien l'any 2003. I a més hi ha hagut altres campanyes de sensibilització, és ver que vostès quan varen posar en marxa l'IBD en feien unes quantes com eren l'exposició d'aquestes fotografies ...

*(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)*

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera vagi acabant, per favor.

LA SRA CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS  
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Sí, vaig acabant, vaig acabant. Però hem posat en marxa altres programes específics, com podrien ser els de sensibilització de salut i dona, en els quals varen participar 450 professionals, i que, evidentment, també ampliarem per als anys següents. I després també altres programes específics en temes de sensibilització.

Vull fer referència, també, al programa de dones immigrants, que vostè em deia que no basta posar un programa en marxa, que s'han de fer determinades actuacions; és que aquest programa específicament du a terme tota una sèrie de funcions de servei d'assessorament per a dones immigrants, sobretot, perquè puguin saber quins són els seus drets, perquè puguin anar al metge, com poden escolaritzar els fills. Per tant, és una atenció integral a les dones immigrants.

No tenc més temps, se m'ha posat vermell, ja me criden l'atenció, però supòs que a la rèplica tendré temps, fins i tot, de poder explicar actuacions específiques que s'han duit a terme a través de l'IBD, però sobretot he fet referència a aquest increment de pressupost que vull remarcar, i sobretot a la posada en marxa de nous programes per evitar i per eradicar la violència de gènere, però també, sobretot, destinats a assolir les polítiques d'igualtat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Per fixar la posició i per cinc minuts, en primer lloc, té la paraula, si la vol emprar, el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Bé, Sra. Rado, li he de dir que, tal com vostè ja ha esmentat a aquesta interpel·lació, l'Institut Balear de la Dona va ser creat per llei, dia 20 d'abril del 2001, com a una entitat autònoma i que tenia una personalitat jurídica pròpia, i vull recordar també que a aquesta llei li varen donar suport tots els grups parlamentaris d'aquesta Cambra, i, per tant, es va votar per

unanimitat. Dic això perquè el fet de dur endavant un Institut Balear de la Dona, també s'ha dit, era una eina absolutament necessària per intentar respondre a una necessitat social clara que era que les dones i els homes, s'ha de treballar per la igualtat, però que és necessari que des de l'administració idò es faci una tasca important perquè això sigui una realitat.

L'Institut Balear de la Dona, també, intentava, es creava per cercar respostes des de l'administració a la situació de les dones a les Illes Balears, la qual ja hem dit en reiterades ocasions quina era. Vull recordar una vegada més que tenim la taxa més elevada, per exemple, d'avortaments en adolescents, que tenim una de les taxes més elevades d'infecció de VIH, tenim una de les taxes més elevades també del que suposa una feina en precari de les dones, també tenim una quantitat enorme de denúncies per violència domèstica i una realitat, que no es tracta de ser catastrofista, sinó que davant això té una responsabilitat enorme l'administració de donar-hi resposta.

Dit això, també, jo voldria recordar el més breu possible que aquesta llei també donava una sèrie d'indicacions molt clares del que s'havia de dur a terme, tant un pla d'actuació que havia de fer l'Institut, com també memòries i altres coses. Bé, idò ens trobam amb una situació, que jo he de dir en aquest Parlament, i, a més, també lamentar que quan es parla de temes de dones no hi ha ningú del Govern, ara, en aquest moment, sí que hem de dir que a la Sra. Consellera l'acompanyen dos consellers més, però que cada vegada que s'ha hagut de parlar de temes de dones, realment, hem de dir que al Govern del Partit Popular l'interessa molt poc, perquè normalment ni hi assisteixen.

Però fet aquest esment puntual, dir-li que la llei diu ben clar, Sra Rado, i això vostè li hauria de plantejar a la consellera, per quina raó no s'han presentat les memòries dels anys 2004 i 2005, quan, segons la llei, això és una obligació, és d'obligat compliment i, per tant s'ha de dur a terme. No ens han vingut a explicar al Parlament, que també ho diu la llei, què és el que han fet, com ho han fet i per quines raons ho han duit a terme? Tampoc el Consell Rector, que record que per llei diu que és l'òrgan de direcció de l'Institut Balear de la Dona, també o sols s'ha reunit una vegada a l'any i, a més, s'ha fet d'una forma que jo vull recordar que la darrera vegada, a la qual jo vaig assistir, fins i tot com a membre d'aquest Consell Rector, se'm va dir personalment que no podia fer preguntes i que, en tot cas, les havia de fer al Parlament. Dit això, per tant, que totes aquestes qüestions no funcionen, i com dic, la llei diu molt clar que s'han de fer, hi ha hagut una manca i una deixadesa de les funcions que, com dic, per normativa, estan absolutament aclarides.

En segon lloc, també he de dir que hi ha hagut una deixadesa de les funcions de l'Institut Balear de la Dona. És cert que hem sentit ara una relació d'actuacions, però que són absolutament insuficients i que, sobretot, el que hem vist ha estat que l'Institut Balear de la Dona ha anat fent deixadesa d'aquestes funcions i donar-les a altres entitats. Ja s'ha dit aquí, la creació de la Fundació contra la violència de gènere, que és una fundació privada; que, per altra banda, en altres qüestions, com en temes de família, l'AFA, l'Associació de Família, ha tingut un paper fonamental. I per tant, cada vegada més s'ha

anat, com dic, traspasant competències que té l'Institut per normativa i, a més, té l'obligació d'acomplir.

Per això, a nosaltres ens preocupa molt què fa aquest institut. Com així només pareix que es fan algunes fotos per quedar bé i es fan algunes rodes de premsa, també per dir que es fan coses que després en realitat no són així. I creim que aquest Parlament es mereix, com dic, conèixer molt més concretament quines són les actuacions que du a terme l'Institut, i no ho dic només com a diputada, sinó com a persona i com que pretén que les lleis s'acompleixin i que, per tant, com dic, la Llei de creació de l'Institut Balear de la Dona així ho diu.

Dit això hem sentit també que hi ha més pressupost a l'Institut, hi ha més pressupost i nosaltres demanàriem o ens agradaria saber què es fa amb aquest pressupost; perquè el que veim és que es donen moltes subvencions, efectivament, moltes, però aquí ningú ens ha explicat què fan aquestes associacions, per a què es donen aquestes subvencions, quines quantitats i quines qüestions concretes és duen a terme.

En segon lloc, tampoc no hem vist quines actuacions fa l'Institut Balear de la Dona, com a institut adscrit a una conselleria i com a institut públic, què fa en temes tan importants com són els temes de la violència de gènere, com és el tema, per exemple, de l'educació, com són els temes de treball, etcètera. Perquè és cert que hi ha tota una sèrie de punts d'informació, però que, com dic, són absolutament insuficients i, en absolut, no aborden un problema tan important com és el que s'hauria d'abordar des de l'Institut Balear de la Dona.

Per tant, per acabar nosaltres consideram que, en aquest moment, aquest institut, que va néixer no només amb unes ganes de voler dur endavant actuacions de cara a millorar la situació de les dones i de treballar per la igualtat entre homes i dones, sinó que, a més, va néixer amb una clara consciència a la qual tots els grups parlamentaris hi donaven suport, que s'havia de treballar des de l'administració en distints vessants, en tretze punts concrets, en tretze àrees d'intervenció, per a millorar i actuar en aquesta situació de la dona, l'únic que veim en aquest moment és que hi ha, com dic, una deixadesa de funcions, hi ha, a més, un traspàs totalment de subvencions a associacions i a fundacions privades i no veim una actuació clara per part d'aquest institut que realment intenti donar solució i, sobretot, que compleixi, no només l'esperit sinó també la llei que es va aprovar l'any 2000.

Per això, demanàriem que el Govern realment refaci aquesta situació i compleixi, com dic, la normativa i compleixi, sobretot, el que es va aprovar, que va ser que un Institut Balear de la Dona de les Illes Balears servís per a qualque cosa, sobretot, per treballar per la igualtat d'homes i dones i no senzillament per ser una repartidora més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Honorable Diputada, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Rado, jo comparteix amb vos que l'Institut de la Dona no compleix els seus objectius, però crec que vos també arribareu a la mateixa conclusió, que no els compleix perquè els objectius del Partit Popular en matèria d'igualtat no són els que estan escrits a aquest pla. Es va aprovar un pla, l'Institut de la Dona el té, però, de fet, el que fa servir són els objectius del Partit Popular i no del pla aprovat. Perquè les polítiques de dona del Partit Popular res tenen a veure amb el que avui en dia, per tota Europa s'entenen polítiques d'igualtat entre homes i dones, són polítiques per garantir que la dona estigui tranquil·la, que la dona és la que s'ha d'encarregar dels fills, que la dona és la que ha de continuar fent-se càrrec dels majors, consolidar el paper tradicional de la dona dins les famílies. Ja ho hem vist amb la Llei de la dona, que ha estat ja el sùmmum ja de tots aquests aspectes. Per això, la consellera no entén que li critiquem que els bons guarderia estiguin dins el pressupost de l'Institut de la Dona, la consellera no ho entén; nosaltres entenem que això són polítiques o bé d'educació o bé de família, però no polítiques d'igualtat entre homes i dones. Però la consellera i el Partit Popular, entenen que això és política de dona.

Per tant, no vos ha contestat en el tema de l'Observatori permanent, ni a la comissió sectorial, ha dedicat pràcticament tot el seu temps ha parlar del tema que és més desagradable, a nivell social, per tots els patiments que sofreix i, també, més sensible, a l'hora d'haver-ne de parlar, que és el tema de la violència de gènere que, evidentment, es fa difícil criticar segons quines actuacions. Però en temes de prevenció de violència sí que allò de les polseres és un dels temes que ens agradaria que s'aclarís, perquè fotos amb les polseres se'n feren moltes i és un tema molt sensible que la gent es pensa que aquestes polseres estan en funcionament i que serviran i que serveixen, i que hi ha dones que les duen. I el Govern encara no ens ha dit quantes n'hi ha que funcionen i si n'hi ha cap que funcioni. Per tant,...però les fotos han funcionat.

En els temes de salut ja ho ha dit, prevenció d'embarassos no desitjats, molt poca cosa.

En el tema de la publicitat sexista ni ha contestat.

En el tema de dones i immigració, si el mateix Pla d'immigració ja ho diu, es refereix, em pareix que a les dones d'origen marroquí o musulmà, no record exactament com ho diu, però diu: aquestes dones normalment, per cultura, no accedeixen a llocs de treball, i tant contents. Com que normalment per cultura no intenten fer... no hi ha cap pla per dir-les: escoltau, si voleu, si vos voleu emancipar, si voleu, teniu dret a treballar igual que els vostres homes, això ja no, com que per cultura ..., i cadascú de cultura té la seva.

Referent a la sensibilització, la modificació de la Llei electoral que està en el pla, es va haver de dur a votació a plenari perquè havia quedat empatat en comissió, i va quedar ben clar, vull dir que no tenen cap interès ni un, si en tenguessin ja ho haguessin demanat al Govern de l'Estat que ho retiràs.

Per tant, hi ha molts de temes pendents de resoldre, moltes coses que s'haurien d'aclarir. El Partit Popular no s'acaba de decidir a dir-nos que aquest no és el seu pla i que per això no

l'aplica, el Pla de l'institut de la dona, i va rodant i va aprofitant l'increment del pressupost a fer polítiques que són de família, polítiques que són d'educació, polítiques que haurien de ser de Treball, les subvencions per crear empreses haurien de sortir de Treball i no de l'Institut de la Dona; l'Institut de la Dona hauria de coordinar i impulsar, però no destinar els doblers a aquestes coses, però ells són així com són i de moment pareix que no fan comptes canviar. Sí que ens agradaria, com a mínim, que explicassin tots els interrogants que li heu plantejat en un primer instant i que no han contestat i que esperem que, almanco ara tinguin contestació.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Honorable Diputada Sra Feliu i Álvarez de Sotomayor.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, el que està clar és que una vegada més ens trobam en aquesta Sala a un debat en temes de dona, jo crec que ja n'hem tengut un parell, tots ben interessants, i el que està ben clar, el que ha de quedar ben palès és que els grups de l'oposició no podem consentir, torn a insistir, és que no ho poden consentir que el Partit Popular estigui duent a terme polítiques de dona i política social d'una forma tan eficaç. Perquè jo crec que els números canten, la pròpia consellera ho ha comentat i ho ha dit ben clarament, és a dir, passam d'unes xifres que els partits de l'oposició, quan governaven, el famós pacte de progrés, doncs es lloaven molt de les seves polítiques socials i política de dones, però que realment, quan ha arribat el Partit Popular, s'han incrementat de forma realment desbordant totes i cadascuna de les xifres. I que ningú digui aquí que una política que ajuda a les dones a la seva conciliació entre la vida laboral i familiar, com pot ser per exemple el bon escolar, no sigui una política de dona. Està clar que tenim diferents visions, però jo crec que això és un punt més que ajuda molt a les dones a la seva conciliació entre vida laboral i familiar, i moltes i moltes d'altres.

El que està ben clar és que, i ja ho ha comentat la consellera, ara són moltíssimes més les dones que s'estan apuntant a tots i cadascun dels serveis que ofereix l'Institut Balear de la Dona, que s'han incrementat molt tots els serveis que ofereixen a les dones des de l'Institut Balear de la Dona i que s'han incrementat molt les peticions d'associacions i de dones que arriben al consell, a l'Institut de la Dona; amb la qual cosa jo crec que, com a mínim, podríem reconèixer entre tots que s'està duent a terme una política eficaç.

Agradaran més, agradaran menys les actuacions puntuals que es duiguin a terme, però des del Grup Parlamentari Popular el que tenim claríssim és que les polítiques que es duen donen resposta a la demanda social que hi ha. Vull dir, cada vegada hi ha més dones, cada vegada hi ha més pressupost, cada vegada hi ha més participació en totes les ofertes que es fan des de l'Institut de la Dona, això vol dir que l'institut s'està adaptant al temps actual; vol dir que l'Institut no va únicament

fent campanyes de prevenció, que les fa i que a més són molt importants, campanyes com per exemple les que ha comentat la consellera en el camp escolar, on s'està fent una feina juntament amb la Fundació contra la violència de gènere i l'Institut per tal d'educar els més petits en aquesta igualtat de sexes, crec que és molt important. Però és que també són molt importants totes i cadascuna de les actuacions puntuals, com poden ser els pisos d'acollida o tots i cadascun dels cursets de formació, de xerrades, de col·loquis que es puguin fer ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor, Sra. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Per la qual cosa, jo crec, Sra. Consellera, que no podem anar millor, que les xifres que vostè ha dit i que jo no tornaré repetir són les que demostren objectivament, amb dades objectives, quin és l'èxit de la línia marcada pel Govern del Partit Popular. I crec, Sra. Consellera, de ver, que el que han de fer és continuar endavant i no fer cas de cadascuna de les acusacions, sense cap tipus de demostració palpable que s'han fet aquí avui.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Qualcú deia fa un moment, i jo ho he de reafirmar, senyores i senyors del Partit Popular realment no entenen determinats termes, confonen dona i família, confonen justícia i caritat, això ho han fet moltes vegades, i continuen.

No hi ha manera, el bon-guarderia, ara li diuen escoleta, qualque cosa hem avançat, Sra. Mascaró, ja no és bon-guarderia. No poden entendre que això no és una qüestió de les dones, és una qüestió de tota la família, de la família, pares i mares, homes i dones. És tan difícil d'entendre, Sra. Consellera? Jo crec que no, però en fi, pareix que hi ha dificultats.

Me comentava que jo dic que dupliquen competències; no, no dic que dupliquin competències, li dic que les competències, les accions per qüestions de violència de gènere les han traspassat a la Fundació. Però jo no he volgut fer avui incidència sobre aquest tema, i vostè s'ha esplaiat, jo crec que és un tema prou important perquè tinguem un debat exclusiu sobre aquest tema. Només dir-li que el tema del material didàctic que vostè m'ha donat totes aquestes dades de tantes escoles, tants de nins, tants de mestres, m'agradaria que me'n fes arribar una relació detallada, perquè vostè sap que jo així mateix amb les escoles hi tenc una certa relació i li puc assegurar que amb cap dels mestres que he parlat ha vist ni ha sabut res d'aquest material. I a una pregunta que jo li vaig fer a vostè per escrit me va dir que es feien uns cursos al CPR per als mestres que hi volguessin anar; com quedam, Sra.

Consellera, ho reparteixen a les escoles o ho duen als CPR i s'hi apunten els mestres que vulguin? El que no pot fer, Sra. Consellera, és dir una cosa a un lloc per escrit i aquí dir-ne una altra.

Per al tema de les polseres, Sra. Mascaró, no sé si la consellera ho dirà, però li diré jo: són un fracàs, són doblers tudats i temps i esperances de gent, moltes fotos i res més, un vertader fracàs. Li vàrem dir ja al començament, perquè sabíem que a Madrid no havien anat bé, però vàrem considerar que havíem de continuar endavant.

Per altra banda, consellera, i ja li he dit, no volia entrar excessivament en el tema de la violència, perquè crec que el meu interès era més aviat entrar en temes generals de polítiques de l'Institut, li he de dir, i vostè ho podrà constatar molt bé una vegada passat aquest debat, si mira el *Diari de Sessions*, que no m'ha contestat pràcticament cap de les preguntes que jo li feia. De l'Observatori permanent ni una paraula; de la Comissió Sectorial ni una paraula; l'àrea de salut, un programa que evidentment poca efectivitat té, Sra. Consellera, li repetesc, som la comunitat amb una taxa més alta d'avortaments de dones adolescents.

Pel que fa a la píndola RU ni una paraula. De l'associacionisme ja en vàrem parlar l'altre dia, d'això més val que no en parli, Sra. Consellera.

Treball i inserció social, què han fet? Aquests programes amb PIME que duen aquí dissenyats i tal; pel que nosaltres sabem, res de res.

Urbanisme, jo el que li deia, una qüestió urbanisme-habitatge, una qüestió tan senzilla com fomentar que els carrers de les nostres ciutats tinguin noms de dones que han aportat coses importants a la nostra història, res de res.

I evidentment, per al tema d'arribar a una democràcia paritària a través de modificar lleis electorals, està a la vista de tothom com vostès entenen aquest tema. Per tant, tornam al començament, qualcú diu, crec que era la Sra. Feliu, que deia que és que la dreta no pot sofrir que, l'esquerra no pot sofrir que la dreta faci polítiques socials; el que no pot sofrir és que tergiversin els termes i per tant crec que el primer que haurien de fer és assabentar-se del que vol dir cada cosa. Democràcia paritària evidentment no és el que vostès ens proposen a la Llei de la dona ni molt manco.

Per altra banda, Sra. Consellera, aquest pla, que jo ja ho comprenc, efectivament, no era exactament el que vostès pretenen, era un Pla 2002-2005, jo li deman i la cit aquí que ens presenti un altre pla per un termini, ja que el 2005 va ser l'any, som al 2006, per tant aquest pla ja ha acabat i en aquest pla el que haurien de fer, Sra. Consellera, i jo no ho he vist en cap moment, és una avaluació. Quan es fa un pla es fa una avaluació per veure quines són les polítiques que realment han estat eficaces i les que no ho han fet. Han fet vostès l'avaluació? Facin aquesta avaluació, veuran el que han fet i facin un pla, però un pla per complir, no per fer-se fotos, Sra. Consellera. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Consellera, Sra. Puig.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Sra. Rado, jo no sabia que l'eficàcia d'un programa es pogués decidir en aquesta tribuna perquè vostè faci una afirmació. Vostè me diu que hi ha programes, que els nostres programes que hem aplicat han fracassat; no, jo crec que l'èxit o el fracàs d'un programa es mesura per la utilització en la població a la qual va destinat i l'èxit que aquestes persones li vulguin donar, no el que vostè digui en aquesta tribuna que pugui tenir un programa educatiu o un programa de salut i dona. Jo crec que es mesura per la participació de la població, sobretot de les dones a les nostres illes.

Celebr també que en aquesta tribuna s'hagi dit que l'Institut de la Dona, quan es va crear, es va aprovar per unanimitat de tots els partits polítics, perquè ja me pensava que se n'hauria oblidat, i per tant això vol dir que el Partit Popular estava d'acord amb la creació d'aquest organisme. I que vostès el creassin durant la legislatura passada no vol dir que siguin els únics defensors de la dona en aquesta comunitat autònoma. I en tot cas, dir-li, recordar que és ver que es va aprovar per unanimitat i que precisament ha estat aquest govern qui l'ha potenciat, bàsicament a través de recursos econòmics que són els que han possibilitat que es poguessin dur a terme altres actuacions importants.

I també voldria dir, i a més comprenc i estic segura, que hi ha molts de plantejaments amb els quals no coincidim, però això tampoc no lleva que vostè pugui pujar aquí i digui que jo no li he donat dades ni que no l'he informada sobre qüestions que vostè me demanava, jo crec que he donat moltíssimes dades, potser que no siguin les que vostès esperaven o les que a vostès els agradin, però jo he explicat aquí concretament, a més de forma concreta, moltíssims de programes que ha duit a terme l'IBD en temes de violència de gènere i en temes de polítiques d'igualtat. I a més he fet referència específica fins i tot al número d'utilització d'aquest programa per part de les dones de la nostra comunitat autònoma, per tant entenc que la meva informació ha estat l'adequada.

Me feien referència també al Pla d'igualtat, que ha acabat la seva vigència l'any 2005, jo li vull recordar que l'anterior va acabar l'any 2001 i que es va posar en marxa el pròxim a l'any 2002, perquè sempre hi ha d'haver una avaluació, que és la que s'està fent, del programa que ha estat en aplicació. I això no vol dir que no s'apliquin polítiques, perquè se segueixen aplicant les mateixes polítiques que marcava aquest pla.

Me feien constant referència també que s'ha buidat de competències o de funcions l'Institut Balear de la Dona; jo vull insistir i remarcar que això és demagògia, vostès saben cert que això no és així, que no hi ha hagut cap funció que s'hagi llevat de l'IBD, és més, s'han pogut finançar molts més programes que volia dur endavant l'IBD amb un altre pressupost. A part de fer un increment important a l'Institut Balear de la Dona i passar a 3,4 milions d'euros, hi ha un pressupost addicional, que és el de la Fundació balear, que serveix per fer programes

específics en temes de violència de gènere, i entre els quals hi ha el programa educatiu que s'ha ofert a tots els centres educatius de les nostres Illes Balears, i és ver que la utilització o la formació específica per al professorat és voluntària, està ben clar que és així, però s'ha ofert a tots els centres educatius.

Hi ha un altre programa específic al qual vostès fan referència, que és el de les polseres antimaltractaments, que vostès afirmen aquí que no funciona; jo li he de dir que això no és cert, en aquest moment està en funcionament a la comunitat de Madrid, està a disposició judicial, hi ha dones que duen aquest instrument -és així, Sra. Rado, pot dir que no, però ho pot comprovar vostè mateixa a través de la comunitat autònoma de Madrid-, i veurà com hi ha víctimes reals que utilitzen aquest sistema, aquest dispositiu electrònic, i que a la nostra comunitat autònoma durant aquests darrers mesos s'han duit a terme totes les proves que s'havien de dur a terme a totes les illes, a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i a Formentera, hi ha els resultats que han estat positius i que es donaran a conèixer i que esperem que en poc temps es puguin posar a disposició judicial. Però si hem hagut d'emprar més temps no importa, l'important és que quan es puguin posar a disposició judicial siguin segures i sobretot vull remarcar aquí, com ja he dit moltíssimes vegades, que això és una eina més en la lluita contra la violència de gènere i que això no significa que a partir de llavors no hi hagi d'haver maltractaments, perquè a més tots sabem que és una mesura complementària judicial, per tant s'autoritza després que s'hagi produït una situació de violència de gènere. Però no afirmi que no funcionen perquè no és real i així, a més, estan en funcionament a la comunitat de Madrid.

Me feien referència constant al tema del bon-escoleta, que vostè afirmava, a més, que jo no entenc quina és la diferència entre dona i família. Jo la comprenc doncs esper que igual que vostè el que és la diferència entre dona i família; és més, això és un programa que s'ha posat en marxa a través de la Conselleria de Presidència, que hi participen tres organismes distints, la Direcció General de Serveis Socials, l'Institut Balear de la Dona i la Direcció General de Menors i de Família i que hi ha una ajuda específica destinada a famílies monoparentals, una ajuda específica a famílies nombroses i a la resta de situacions familiars. I que la part que es finança de forma important per l'IBD és la de famílies monoparentals, entre d'altres coses perquè estan compostes, el 95%, per dones i infants. I ja li he dit que si vostè no està d'acord amb aquest programa o la majoria de diputats i diputades d'aquesta cambra no hi estan d'acord, del seu partit, que diguin específicament que no posarien en marxa aquest programa, ho diguin a les 4.000 famílies que es presenten cada any a sol·licitar aquesta ajuda, perquè possiblement la necessiten.

I me sap molt de greu una afirmació que s'ha fet en aquesta tribuna, dient que nosaltres volem que les dones estiguin tranquil·les i que s'ocupin i es facin càrrec dels nins i de les persones majors. Vull afirmar també aquí que aquest govern i aquesta Conselleria de Presidència i Esports ha estat possiblement la conselleria que més recursos ha destinat específicament a la construcció, en aquest cas d'espais residencials i de centres de dies i d'ajudes econòmiques destinades precisament a la conciliació de la vida familiar i laboral i de llevar aquesta càrrega específica cap a les dones. Per tant, aquesta és la nostra visió de la dona i no la que vostè

o la que es feia referència a través d'un grup parlamentari específic.

Crec que he contestat la majoria de preguntes que m'han demanat vostès, evidentment entenc que no són les respostes que vostès esperaven. Me sap greu que no s'hagi fet referència específica a programes que s'han aplicat a través de l'IBD, com són els dels pisos per a les dones maltractades, els quals a vostès, encara que jo ho comenti cinquanta vegades, vostès no ho treuran a aquesta tribuna perquè saben que és un programa que ha estat positiu; però sí vull en aquest moment fer un repàs dels programes nous que s'han posat en marxa durant aquesta legislatura, hi ho repetiré, a través de l'Institut Balear de la Dona: més punts d'informació jurídica, més places ....

*(El Sr. President reprèn la direcció del debat)*

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, li agrairia si pogués acabar, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS  
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Sí, vaig acabant, Sr. President. ... més places a les cases d'acollida; un organisme que ha canviat el sistema i que a partir d'ara té constància de qualsevol denúncia per maltractaments que es posi en els jutjats de les nostres illes i per tant l'IBD acudeix i surt a camí a aquestes dones maltractades; ajudes econòmiques directes per pagar les matrícules a les escoles infantils; més cursos, més formació específica per a dona, més pressuposts per a subvencions, i sobretot també la seguretat que a partir d'ara a les escoles de les nostres illes hi ha una educació específica amb igualtat.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

**III. Moció RGE núm. 5292/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per facilitar l'accés a l'habitatge, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3494/06.**

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 5292/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per facilitar l'accés a l'habitatge, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3494/06. Per defensar la moció té la paraula la Sra. Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Del debat de la interpel·lació que vam tenir ara fa quinze dies, relativa a política general d'habitatge, en podem extreure les següents conclusions: la primera, compartida per tots els grups i així també per la consellera d'Obres Públiques, Transport i Habitatge, és que l'habitatge és una de les majors preocupacions dels nostres ciutadans i l'accés a aquest un dels

majors problemes al qual s'han d'afrontar essent els joves un col·lectiu específic amb especials dificultats en aquest sentit. Les dades que vàrem exposar i que ara no repetiré són per elles mateixes prou il·lustratives d'aquest problema.

La segona conclusió, també compartida per tots els grups i per la pròpia consellera, és que el Govern de les Illes Balears té competències en matèria d'habitatge i per tant té la responsabilitat i l'obligació d'instrumentar els mitjans que permetin la resolució d'aquest problema en què es troben els ciutadans per accedir a un habitatge.

La tercera, que la podem enllaçar amb el que acab d'exposar ara mateix, fa referència que l'actual Govern de les Illes Balears no té ni du tampoc a terme una política d'habitatge eficaç i suficient per resoldre el problema de l'habitatge. Aquest fet, si bé no va ser reconegut per la consellera, com és natural, sí ho va ser pel portaveu del Grup Parlamentari Popular, qui va dir, amb paraules literals extretes del *Diari de Sessions* del debat de la interpel·lació, just a l'inici de la seva intervenció, i dic literalment: "La problemàtica de l'habitatge és un objectiu prioritari per a qualsevol administració i podem afirmar que és la gran assignatura pendent no només d'aquest govern sinó de qualsevol altre govern o administració", reconeixent així que el Govern de les Illes Balears no ha fet els deures en política d'habitatge o almenys no els ha fet ben fets.

Així mateix, també varen coincidir tots els portaveus que la Hipoteca Jove no és una mesura pròpia d'un govern per tal de facilitar l'accés a l'habitatge als joves, sinó que es tracta d'un producte financer, del qual, si bé se'n poden beneficiar alguns, molts pocs, dels joves, de moment només 1.768, no es preveuen mesures alternatives per als joves que no poden ser subjectes d'aquesta hipoteca per no reunir els requisits exigits, que són la gran majoria dels joves d'aquesta comunitat, per als quals l'accés a l'habitatge és un problema de difícil solució.

He dit que aquí també vàrem coincidir tots els portaveus, inclòs el Sr. Font, perquè, segons l'anàlisi que ell mateix va fer, i torn a repetir, paraules textuales del *Diari de Sessions*, no sigui cosa que tinguem malentesos, va dir: "El problema radica en el desajust que es produeix entre una oferta baixa d'habitatge i una demanda molt alta. Això, juntament amb la facilitat - escoltin bé -, amb la facilitat de crèdits hipotecaris resultat d'uns tipus d'interès baixos fa que l'habitatge augmenti contínuament de preu". Per tant, i açò ara ho dic jo, la conclusió del sil·logisme plantejat és ben sorprenent i contradictòria amb la finalitat que ha de perseguir el Govern, partim de dues premisses: la primera, que la facilitat de crèdits hipotecaris fa que l'habitatge augmenti contínuament de preu; la segona premissa, que el Govern de les Illes Balears crea la Hipoteca Jove, un producte financer, i avala els joves, una minoria de joves per tal de facilitar-los la contractació del crèdit hipotecari. Quina és la conclusió? Doncs que la mesura estrella en política d'habitatge duita a terme pel Govern de les Illes Balears durant aquesta legislatura, la Hipoteca Jove, resulta que contribueix a l'augment del preu de l'habitatge i obstaculitza l'accés al mateix. És a dir, l'obligació i la responsabilitat del Govern és la de facilitar l'accés a l'habitatge i l'única mesura que du a terme en aquest sentit resulta que contribueix a l'increment del preu.

Davant d'aquesta situació, reconeguda fins i tot, encara que els pesi, pel propi grup que dona suport al Govern, tal i com acab d'explicar, el Grup Parlamentari Socialista presenta ara una moció sobre mesures per tal de facilitar l'accés a l'habitatge de caràcter general i en positiu, als efectes que pugui ser perfectament assumida per tots els grups i el Govern de les Illes Balears vengui obligat a replantejar-se la seva política d'habitatge, constatada la manca d'iniciativa i d'eficàcia en aquest sentit, amb la finalitat de donar resposta al problema d'accés a l'habitatge.

La moció se centra en el primer Pla d'habitatge de les Illes Balears 2004-2008, ja que entenem que un pla és un instrument eficaç per tal de planificar una bona política d'habitatge, i dins aquest s'hi poden preveure totes i cadascuna de les mesures necessàries pròpies del Govern per tal de donar solució al problema de l'habitatge. Ara bé, està clar que quan parlem d'un pla no ho fem com a un catàleg de bones intencions, que és el que tenim ara, sinó com a un conjunt de propostes i mesures concretes, eficaces i suficients a desenvolupar d'una forma organitzada i estructurada en un temps determinat i amb el suport suficient tant econòmic i financer com normatiu. En aquest sentit, i considerant que el primer Pla d'habitatge de les Illes Balears 2004-2008 no aconsegueix la funció de ser un instrument poderós al servei de l'administració per donar resposta a les demandes que plantegen els ciutadans davant les creixents dificultats per accedir a un habitatge, tal i com pretén el Govern que sigui, o així ens ho imaginam perquè així surt a la seva pàgina web, el Grup Parlamentari Socialista proposa, com a primer punt d'acord de la moció que presenta, que "El Parlament de les Illes Balears constata que el primer Pla d'habitatge de les Illes Balears 2004-2008 no resulta aplicable en el seu conjunt, ja que no disposa de suport pressupostari ni existeix la normativa suficient que permeti el seu desenvolupament".

I crec que en aquest punt hi podem coincidir tots, durant la seva vigència, que ja té mitja vida passada aquest pla, el Govern de les Illes Balears no ha estat capaç d'executar, pràcticament cap de les mesures que s'hi preveuen. Les raons d'aquesta inexecució? Doncs ja ho he dit, per una banda no es compta amb el suport econòmic i financer suficient i per l'altra no disposem de normes, com la Llei del sòl i habitatge, que estableixen el marc normatiu per tal de dur a terme les mesures previstes que així ho requereixen. L'únic que s'ha fet, i així ho va anunciar en primer lloc la consellera durant la interpel·lació, ha estat una rebaixa en segons quins impostos que es paguen en l'adquisició d'un habitatge, i només un sector determinat de la població que són els joves, essent la veritat que fins i tot s'han incrementat els impostos, com és el cas dels Actes jurídics documentats per a la resta de ciutadans que adquireixen un habitatge. I a més, a tot això, hem d'afegir que la rebaixa d'aquests impostos no és una mesura que faciliti per si mateixa l'accés a l'habitatge, sinó que permet als promotors i als venedors dels habitatges incrementar el preu.

El Govern no ha duit fins ara a terme una política pròpia d'habitatge, que havia d'haver desenvolupat dins les previsions del primer pla, i com dic, només s'han rebaixat impostos per a un sector de la població i s'han complementat els ajuts dels plans estatals d'habitatge, que és una obligació pròpia també d'aquest Govern. Per açò, constatarem que aquest pla que tenim,

efectivament no s'ha executat, perquè no resulta aplicable en el seu conjunt.

I partint de la inaplicació del pla, el segon punt d'acord de la moció que presentam proposa instar el Govern de les Illes Balears a reorientar els objectius d'aquest primer pla d'habitatge per tal de facilitar de forma més eficaç l'accés a l'habitatge dels ciutadans i a presentar al Parlament de les Illes Balears un estudi econòmic i financer que permeti dotar-lo de pressupost suficient per a la seva execució, en un termini màxim de sis mesos.

Així, com podem veure, el que es pretén amb aquesta moció és possibilitar, d'una manera general i en positiu, repetesc, que el Govern pugui fer la feina que li pertoca en matèria d'habitatge; pugui fer els deures i vist que el que s'ha fet fins ara no ha donat resultat, perquè els ciutadans no disposen de mesures eficaces i suficients per tal de facilitar-los l'accés a l'habitatge, pugui rectificar i reorientar la política plantejada en aquest sentit.

El termini de sis mesos que s'exigeix a la moció ve motivat pel fet de fer possible que el pròxim any les mesures en matèria d'habitatge que es pretenguin dur a terme, tinguin la suficient dotació pressupostària prevista en els propers pressuposts de la comunitat que s'aprovaran el mes de desembre.

La durada del Pla d'habitatge està prevista fins al 2008, i encara avui creim que hi ha possibilitats que pugui ser aplicat, però per això és necessària la reorientació, com he dit, dels seus objectius i la dotació econòmica per al seu desenvolupament.

En el debat de la interpel·lació la consellera va fer un llistat d'actuacions dutes a terme durant aquests tres anys; per una banda, va parlar de les actuacions que són continuació de la feina començada per l'anterior govern; per altra, d'actuacions que són execució obligatòria dels plans estatals d'habitatge, i finalment de la política fiscal que, com he dit, no és pròpiament una mesura per tal de facilitar l'accés a l'habitatge, juntament amb la Hipoteca Jove, que és un producte financer. La suma de tot aquest relat ens du a la conclusió de la constatació de la nul·la política duita a terme pel Govern de les Illes Balears per tal de facilitar l'accés als ciutadans a un habitatge.

No va explicar la consellera, en resposta a les preguntes que li varen ser formulades, quines són les mesures alternatives previstes per als joves que no es poden beneficiar d'aquesta Hipoteca Jove ni així tampoc quines són les mesures pròpies que durà a terme aquest govern per tal de facilitar als ciutadans, en general, l'accés a l'habitatge. Per què no va contestar aquestes preguntes? Doncs, realment no ho sé, però me puc imaginar que és perquè no hi ha mesures previstes, tenint en compte que la Hipoteca Jove és la mesura més important en matèria d'habitatge duita en aquesta legislatura, tal i com el president Matas va dir quan la va presentar.

Però aquestes mesures són necessàries, els ciutadans les reclamen i encara hi són a temps. Per açò crec que seria bo que el Govern de les Illes Balears es replantegés la seva política d'habitatge, donés vida a aquest primer Pla d'habitatge que tenim 2004-2008, que potser una bona eina, i plantegi i desenvolupi actuacions i mesures eficaces i suficients per tal de

facilitar l'accés a l'habitatge als ciutadans d'aquesta comunitat. El Govern té competències en matèria d'habitatge i per tant té la responsabilitat i l'obligació d'instrumentar els mitjans que permetin la resolució d'aquest problema en què es troben els ciutadans per accedir a un habitatge.

I ja ho he dit al principi i ara ho repetesc, i crec que és un tema prou important com per prestar-li l'atenció que mereix.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camps. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, per indicar que des del Grup Esquerra Unida i Els Verds donarem suport a aquesta moció del Grup Parlamentari Socialista. Bé, és una moció molt genèrica, amb la qual és difícil estar-hi en desacord, jo esper que, fins i tot, des del grup de la majoria, des del Partit Popular, no hi haurà inconvenient a aprovar aquesta moció, que no fa propostes concretes, sinó que insta, incentiva el Govern a fer aquestes propostes més concretes, a dotar-les pressupostàriament i a debatre-les en aquest parlament.

Crec que és una bona idea que ja se solia fer en anteriors legislatures, quan el Govern de la comunitat fa un pla d'actuació, sigui d'habitatge o del que sigui, portar-lo al Parlament, fer un debat i que hi hagi la possibilitat que els grups parlamentaris facin també propostes que puguin millorar el pla i despertar consens entre els diferents grups parlamentaris. Record que a la legislatura passada això es va produir diverses vegades, plans del Govern que venien al Parlament, es feia aquest debat i en alguns casos hi havia una gran unanimitat. Lamentablement, ara no passa així, els plans del Govern, en general, són bastant propagandístics, és fer una roda de premsa, anunciar determinats objectius una mica inconcrets i sembla que no els agrada dur-lo al Parlament.

Bé, constatar, com ha dit la portaveu del Grup Socialista que l'habitatge és un dels problemes, sinó el problema més greu de la ciutadania, que, com ha recordar el *Diari de Sessions* és una assignatura pendent, reconeguda fins i tot pel Grup Parlamentari Popular i que no s'han dut a terme polítiques eficaces i que, per tant, s'hauria de reorientar aquest pla d'habitatge i de dotar econòmicament, i el lloc adequat per fer aquest debat seria el Parlament, però a partir d'aquestes propostes que remetés el Govern. Nosaltres estem ben d'acord que s'utilitzi aquest mecanisme que, ja dic, aquesta legislatura no sé per què no es vol utilitzar.

Coincidim també que la mesura estrella i quasi única del Govern, la hipoteca jove, només arriba a un sector dels joves, hi ha un molt ample sector de joves que es queden al marge de poder accedir a aquesta hipoteca i que, en si mateixa, la hipoteca és més una ajuda per a les entitats financeres que per als mateixos demandants d'habitatge, cosa que assegura a les entitats financeres o als promotors que no tendran problemes per recuperar els préstecs que es facin, però aquesta mesura no

serveis per al gran problema que tenim ara mateix, que és el preu excessiu dels habitatges, tant sigui compra com lloguer, van lligats els preus d'una cosa amb l'altra. És cert que fan falta polítiques de lloguer, que no es fan, però que lògicament si el preu de venda està en els nivells que està, el preu de lloguer també serà inaccessible per a molta gent. I, ja dic, aquesta mesura de la hipoteca jove no fa res per resoldre el preu excessiu, sinó al contrari, és un instrument més que empeny els preus per amunt, perquè hi ha moltes diverses qüestions que afecten el preu de l'habitatge, el fet que sigui una inversió rendible, el fet que hi hagi demanda per a finalitats que no són la de residència permanent dels ciutadans, sinó que tenguin altres usos, vinculats a usos turístics, a segones residències, és un dels aspectes que fa pujar el preu d'aquests habitatges i que siguin inaccessibles per a la major part de la població, també l'absència d'una política de sòl, de posar sòl des de les institucions públiques al servei de l'habitatge protegit, darrerament hi ha hagut operacions una mica especulatives que han estat ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poquet de silenci, per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

... molt poc exemplars pel que fa referència al sòl públic i una política decidida d'actuar sobre el mercat, d'actuar com a institucions públiques promocionant els habitatges de protecció oficial.

Entenem que s'ha fet molt poc en aquest sentit, que les mesures fiscals beneficien només una part de la població, en canvi s'ha generalitzat l'augment sobre actes jurídics documentats, sobre les hipoteques i, ja dic, coincidim amb la proposta del Grup Parlamentari Socialista, que s'ha de reorientar aquesta política, que s'ha de dotar econòmicament i que els plans del Govern, sigui reglamentàriament, és optatiu, però seria desitjable que venguessin a aquest parlament a fer un debat en condicions, amb tots els grups, i on els grups poguessin fer propostes més concretes que poguessin ser recollides a l'hora d'aplicar-les.

Per aquests motius, ja dic, donarem suport a aquesta moció. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM, té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. També per anunciar que el nostre grup donarà suport a aquesta moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Volem dir que coincidim amb l'argumentació que ha fet la diputada Sra. Camps, analitzant fil per randa totes les intervencions de la interpel·lació i fent una anàlisi de la situació de l'habitatge i arribant a unes conclusions que l'han dut precisament a fer aquesta moció, que constata que el Pla

d'habitatge 2004-2008 no resulta aplicable perquè té unes mancances, com per exemple les pressupostàries, importantíssimes.

Nosaltres creim, de ver, que el problema de l'habitatge té difícil solució, però si no s'hi posen les mesures adients no resultarà eficaç, i creim que les que s'hi han posat ara, des del 2003, no resulten eficaces, perquè estam a l'equador del compliment del Pla d'habitatge 2004-2008, i la veritat és que no veim que el problema es resolgui ni tenguim possibilitats de resoldre's fins i tot en el termini d'aquest pla.

Crec que l'anàlisi que ha fet la Sra. Camps, com he dit abans, i hi ha una sèrie de circumstàncies, com són la precarietat laboral, la carestia dels habitatges i l'escassetat de l'oferta, d'una oferta assequible per a segons quins sectors, duen a titulars com per exemple el d'avui a un mitjà de comunicació que diu que una família balear es torba el doble d'anys que una extremenya a poder pagar un habitatge; crec que és una situació constatable, tots la sabem, i s'hauria d'anar resolent perquè creim que no és just que hi hagi dificultats tan extraordinàries per poder accedir a un habitatge, sobretot per als sectors més desfavorits.

Ja s'ha dit per part dels portaveus que m'han precedit que la hipoteca jove no resol els problemes, que és un producte financer destinats a un sector de la joventut que té més o menys els problemes econòmics i laborals resolts, i creim que s'ha d'incidir sobre els altres aspectes de famílies amb menys possibilitats econòmiques per poder tenir un habitatge i, sobretot, de cara als joves que són els que realment ho necessiten i que tenen més dificultats per poder sortir al mercat laboral i per poder independitzar-se de les seves famílies.

Per tant, donem suport als dos punts. També els volia dir una altra cosa, coincidesc amb el Sr. Ramon a dir que el Pla de l'habitatge no ha estat debatut en aquest parlament, simplement es va aprovar per Consell de Govern i es va anunciar als mitjans de comunicació i pensam que seria convenient que el Parlament conegués aquestes coses i els grups parlamentaris poguessin aportar les seves opinions mitjançant esmenes o mitjançant les seves aportacions perquè el debat s'enriqueix i supòs que el resultat dels plans seria molt millor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Primer de tot, voldria expressar la meua discrepància amb la Sra. Camps quant al paper que pot fer l'administració per solucionar el tema de l'habitatge. Crec que no m'ha entès, clar jo som liberal, ella és socialista, i és evident que jo som molt escèptic del paper que pot fer l'administració per resoldre aquest problema, per això sempre, sempre, sempre l'habitatge serà una assignatura pendent per a qualsevol administració, quasi quasi li diria faci el que faci. Per això, el sil·logisme d'idees que vostè

ha fet aquí, que s'ha tret de la mànega agafant declaracions que havia fet la consellera i que havia fet jo, crec que és una mescla d'ingenuïtat, de poc realisme i de l'arrogància pròpia dels socialistes que creuen que des de dalt, des del Govern ho poden solucionar absolutament tot. I, de fet, si s'hi fixen, en aquesta moció no es proposa, no es presenta cap tipus d'alternativa, cap tipus de proposta, cap ni una, entre d'altres coses perquè vostès tampoc no tenen cap alternativa al problema de l'habitatge.

I jo bàsicament li explicaré quin problema ens trobam amb les polítiques d'habitatge en aquesta terra, en aquesta terra com en qualsevol altra, eh? El quid de la qüestió, Sra. Camps, és que la política de l'habitatge, com qualsevol política inspirada en les bones intencions i el voluntarisme, sol aconseguir no solament resultats distints dels previstos, sinó de vegades contraris, i això en economia s'anomena un efecte indesitjable. I li posaré un exemple. A mesura que subvencionam i ajudam indirectament provocam un augment en el preu de l'habitatge, quan l'administració concedeix una ajuda soluciona un cas concret i a curt termini, però a la llarga i en termes generals, en lloc de solucionar el problema, l'agreuja, són polítiques voluntaristes que provoquen un efecte contrari al desitjat perquè no tenen en compte variables com el poder adquisitiu, si el poder adquisitiu dels joves augmenta gràcies a una ajuda, el venedor del pis, quan se'n temí, el vendrà més car, de manera que adesiara l'únic que se n'acaba beneficiant és el venedor i no el comprador. Els preus a una economia de mercat actuen com a senyals informatives entre tots els sectors implicats, un petit canvi de les condicions que afecten la demanda provoca en poc temps una autoregulació del preu del mercat reabsorbint en aquest cas l'ajuda o la subvenció.

Una política d'habitatge, al marge de tots els dubtes i emperons que això planteja per a un liberal, ha de procurar tenir en compte tots els sectors afectats i començar a pensar que potser els polítics ens equivocam de forma solapada utilitzant l'ordenació del territori com un element proteccionista que prioritza de forma exagerada la preservació del medi ambient i d'una fora vila bucòlica per damunt de les necessitats reals dels nostres residents.

És evident que l'administració per si mateixa, tota sola, no podrà donar resposta a un creixement poblacional que a causa del reagrupament familiar dels immigrants que ja viuen aquí, en els propers anys podria ser de centenars de milers de persones a les nostres illes. No hi ha cap administració que ho aguanti ni cap política d'habitatge que evidentment ho pugui solucionar.

Les solucions vertaderes passen per modificar la Llei de lloguer, a fi de posar més lloguers al mercat, passen per plantejar-se l'opció de construir verticalment en lloc d'horitzontalment, com s'ha vengut fent fins ara a les nostres illes, i passen per dur a terme polítiques menys restrictives a l'hora d'alliberar i requalificar sòl, i aquesta és la realitat, Sra. Camps, aquesta és la realitat.

Com diuen els liberals, darrera un socialista hi ha una persona arrogant, i no em malentengui, Sra. Camps, un arrogant perquè es pensa que des de dalt, des del Govern no només té potestat de ficar les mans allà on hi ha un desajustament, en aquest cas de mercat de l'habitatge, sinó que creu de bon de veres que el podrà solucionar, la qual cosa de deu vegades nou

és falsa. Miri, sinó, el Ministeri de l'Habitatge com a exemple, recordi aquelles dotze famílies que se n'havien de beneficiar a les Illes Balears, segons la ministra Trujillo, per això crec que haurien de ser un poc més humils i reconèixer que no existeixen fórmules màgiques per resoldre la problemàtica de l'habitatge. Tampoc no ho era el socialisme social que practicava el pacte de progrés en polítiques d'habitatge. La política d'habitatge del pacte de progrés va consistir a augmentar l'impost de transmissions patrimonials d'un 6 a un 7%, i l'impost d'actes jurídics documentats d'un 0,25 al 0,5, el doble. El govern del pacte, en nom de la conservació i protecció del territori que va impregnar totes les seves polítiques ja que, recordem, la seva missió era canviar per complet el model econòmic tradicional, i com que el model econòmic tradicional que la conselleria tenia era insostenible mediambientalment, el govern del pacte de progrés, com deia, no va preveure els efectes indesitjables de la seva política, d'anar aprovant moratòries com la moratòria de plurifamiliars, provocant la reducció dràstica de l'oferta de sòl edificable per la construcció d'habitatges i un encariment del preu de l'habitatge que de llavors ençà no s'ha aturat de créixer. Els més perjudicats foren un pic més els més desfavorits, Sra. Camps, això és com sol pagar el PSOE als sectors més desfavorits en nom dels quals es fa bo i engreixa.

Anem, però, al I Pla d'habitatge de les Illes Balears per als anys 2004-2008, cal recordar que és el primer pla d'habitatge autonòmic, i jo diria que s'ha complit en un 80% a l'espera que s'aprovi la llei del sòl, actualment en tramitació parlamentària. Facem, però, un seguiment del nivell d'execució d'aquest primer pla d'habitatge de les Illes Balears. Per començar, el Govern va aprovar un decret, el Decret 27/2006, que possibilitava per primera vegada que els immigrants poguessin accedir a totes les ajudes per a accés a l'habitatge. Què va fer el pacte de progrés en aquest sentit? Res. Passem a les mesures fiscals. Les podem comparar amb les mesures que va prendre el pacte de progrés, primera el govern del Partit Popular ha baixat l'impost de transmissions patrimonials per a la compravenda d'habitatge de segona mà d'un 7 a un 3%, què va fer el pacte?, augmentar-lo d'un 6 a un 7. Segona, el govern del Partit Popular ha baixat l'impost d'actes jurídics documentats d'un 1 a un 0,5% als joves menors de 35 anys, què va fer el pacte?, augmentar-lo d'un 0,25 al 0,5. Tercera, el govern del Partit Popular en el tram autonòmic d'IRPF preveu una deducció autonòmica d'un 6,5% per als joves per temes d'adquisició, lloguer, rehabilitació de l'habitatge; què va fer el pacte de progrés? Res, cap deducció. El govern del Partit Popular, mitjançant el Decret 90/2005, augmenta a tots els joves un 35% totes les ajudes per a adquisició, rehabilitació o lloguer; què fa fer el pacte? Res que s'hi semblàs. Cinquena, el govern del Partit Popular bonifica, per ara, en un 85%, per ara en un 85%, la quota tributària derivada de les donacions de pares a fills del seu primer habitatge, què va fer el pacte de progrés? Res. El govern del Partit Popular millora la reducció estatal de la base imposable per a l'adquisició *mortis causa* de l'habitatge habitual, què va fer el pacte de progrés? Res. El govern del Partit Popular, mitjançant el Decret 90/2005, augmenta a les famílies nombroses, no només als joves, a les famílies nombroses, un 35% de totes les seves ajudes per a adquisició, rehabilitació o lloguer, va fer el pacte de progrés res semblant? No.

Senyora, no hi ha color. Sra. Camps, em fa la impressió que si vostè fos una autèntica socialista, de ver, una socialista d'arrel, hauria d'abandonar les files del PSOE i passar-se a les files del PP ara mateix, que és qui realment fa polítiques d'habitatge.

*(Remor de veus i aldarull a la sala)*

No el PSOE.

Passem al nivell de compliment del Govern del Partit Popular dels plans d'habitatge estatals. Com es calcula el nivell i el grau de compliment? Cada any el Govern central fixa uns objectius en HPO, en actuacions de l'habitatge ja existent, en rehabilitacions o en adquisició de sòl; i llavors s'avalua si el govern autonòmic ha complert aquests objectius, es divideixen actuacions realitzades per actuacions previstes i obtenim una xifra que, multiplicada per 100, és un percentatge que indica el grau de compliment de cada autonomia. Aquí tens una taula del grau de compliment dels darrers anys, del pacte de progrés i del govern del Partit Popular, la hi puc deixar, si vol, i així s'il·lustra, però bàsicament la hi resumiré.

Durant els tres primers anys el pacte va fer molt poqueta cosa en HPO, el seu grau de compliment -escoltin- era del 19, 36 i 30%. En actuacions en habitatges ja existents, el grau de compliment del pacte de progrés era 14%, 31% i 14%. És ver que el grau de compliment millora l'any 2002 amb el pacte, però si agafam els quatre anys del pacte i els comparem amb els tres anys que duim de govern del Partit Popular, no hi ha color. En total, el grau de compliment total, amb els quatre aspectes, del pacte de progrés, varen ser 47% el 99; 66%, 78% i 110% l'any 2002, que estan molt per davall dels graus de compliment totals del govern del Partit Popular: 111% el 2003, 109% el 2004 i 141% el 2005.

Sra. Camps, no hi ha color. I em podria allargar més i li continuaria demostrant, amb números i amb xifres, que dins les poques possibilitats, repetesc, poques possibilitats que té l'administració de resoldre la manca d'habitatges i el seu elevat preu, el govern del Partit Popular ha superat clarament el govern del pacte, molt clarament.

Un darrer exemple. Juliol 2005, s'aprova el Plan Trujillo, s'espera desembre-gener per signar els convenis amb les autonomies, abril 2006 es publiquen les ordres que desenvolupen el pla, les comissions bilaterals mixtes es reuneixen a finals de maig, i dia 30 de maig es tanca l'exercici, el primer exercici, exercici 2005 del Plan Trujillo. Un any, Sra. Camps, un any per només posar en marxa un pla d'habitatge. Una mostra evident, una mostra més que vostès en propaganda ens poden donar lliçons, però no en eficàcia.

Gràcies.

*(Alguns aplaudiments)*

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sra. Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Font, dir-li, com a qüestió prèvia i davant l'ofertament que m'ha fet, que les granotes criaran pèl abans que jo estigui en el seu grup parlamentari.

Vull agrair, en primer lloc, el suport a aquesta moció manifestat pels grups parlamentaris Esquerra Unida i Els Verds i PSM-Entesa Nacionalista i recollir la seva aportació en relació amb que seria interessant que els plans, i en aquest cas el Pla d'habitatge, fossin debatut en aquest parlament.

Pel que fa al Grup Parlamentari Popular, dir-los que lamentam el seu vot en contra de la moció presentada, ja que es tracta d'una proposta feta de forma general i en positiu, precisament, perquè pogués ser assumida per tots els grups, inclòs el grup que dóna suport al govern, la finalitat de la qual és la reorientació de la política actual d'habitatge per la senzilla raó que la que ha dut a terme fins ara el Govern de les Illes Balears ha fracassat i no ha estat ni eficaç ni suficient.

Li recordaré que actualment a la nostra comunitat el preu de l'habitatge puja sis vegades més ràpid que els salaris i ha sofert un increment d'un 15% durant el 2005 sobre la mitjana estatal; el preu de l'habitatge a les Balears és el curt més car de tot el país, darrera del País Basc, Madrid i Catalunya, els valors dels habitatges han sofert aquí un augment d'un 263% el 95. Aquí s'ha d'afegir també el fort endeutament de les famílies a la nostra comunitat per a l'adquisició d'un habitatge, endeutament que suposa una mitjana d'un 57% de la renda familiar incrementant-se aquesta xifra fins a un 77% en el cas dels joves, tan sols el 8% d'habitatges es lloga a les Balears i a tot l'exposat s'ha d'afegir l'increment important de població que es preveu d'aquí als propers anys tant per factors socials, amb un clar increment de les llars integrades per una sola persona, com pel factor marcat per la immigració. En dos anys de vigència del I Pla d'habitatge de les Illes Balears, si hagués estat un instrument eficaç i realment s'hagués complert en un 80% com vostè ens ha dit, no creu que les dades que li acab de donar serien molt millors? No creu que el problema de l'habitatge que avui en dia hi ha a la nostra comunitat no seria el que és?

Vostè ha fet com una carrera, una competició de xifres entre el pacte que va estar quatre anys i els setze anys anteriors que vostès havien estat, que no van ser capaços tampoc d'instrumentar cap pla d'habitatge.

*(Remor de veus)*

Cada any resulta més difícil accedir a un habitatge i el Govern de les Illes Balears l'únic que fa és crear la hipoteca jover per contribuir a l'increment del preu d'aquests habitatges. Aquesta moció dóna l'opció al Govern de rectificar, li dóna l'opció de reorientar la seva política d'habitatge, perquè creim que és possible i no hem volgut fer propostes concretes per dues raons molt simples: la primera, per donar l'oportunitat al Govern de fer els deures que no ha fet, que té pendents, sense imposar-li el que ha de fer, perquè creim que té la responsabilitat el Govern de fer-ho per ell mateix, i, com ha dit el Sr. Ramon, si aquestes iniciatives, si aquest pla el Govern volgués que fossin debatuts al Parlament, tothom podríem fer les nostres aportacions; la segona, perquè la moció que presentam fos prou general per tal de poder ser assumida per

tots els grups parlamentaris i aconseguir el compromís del Govern perquè replantegi com millor cregui la seva política d'habitatge.

Sr. Font, sí que hi ha mesures alternatives, si vol prengui nota, n'hi dic unes quantes: incloure al pressupost de la comunitat autònoma de les Illes Balears el finançament suficient per tal d'executar les mesures del I Pla d'habitatge 2004-2008 i incrementar-lo anualment un mínim d'un 3%; incrementar la construcció d'habitatge de promoció pública fins arriba a una oferta d'aquesta xifrada en un percentatge significatiu de la demanda existent segons les dades del registre de sol·licitants d'habitatges de promoció pública de l'IBAVI; (...) a equilibrar l'oferta d'habitatges protegits en règim de lloguer amb l'oferta d'habitatges protegits en règim de venda; elaborar un cens d'habitatges buits existents a les Illes Balears i establir els convenis necessaris per tal de mobilitzar-los per introduir-los en el mercat de lloguer a preus assequibles; incloure noves alternatives d'habitatge com habitatge protegit concertat, tant en règim de lloguer com en règim de venda per ingressos menors al 6,5% vegades l'IPREM; crear habitatges de promoció pública destinats a joves menors de 35 anys i famílies monoparentals per accedir-hi en règim de lloguer a preu taxat d'entre 180 i 300 euros; crear habitatge de promoció pública destinat a joves menors de 35 anys i a famílies monoparentals per accedir-hi en règim de venda a preu taxat d'entre 100.000 i 150.000 euros; revisar i actualitzar, d'acord amb la realitat socioeconòmica de les Illes Balears, els criteris i requisits exigibles per ser beneficiaris dels ajuts en matèria d'habitatge del Govern de les Illes Balears.

Quant a la hipoteca jove, que hem dit que ha fracassat, fins i tot si es volgués mantenir es podrien modificar les condicions i els requisits i, per exemple, que el Govern de les Illes Balears només avalés en relació amb els préstecs hipotecaris oferts per entitats bancàries o caixes d'estalvi que renunciïn a qualsevol tipus de comissió, bé sigui d'obertura, de cancel·lació o qualsevol altra, que el Govern de les Illes Balears només avalés en relació amb els préstecs hipotecaris oferts per entitats bancàries o caixes d'estalvi que es comprometessin en casos d'interès variable que aquest no podrà ser superior a un punt i mig del vigent a la data de la seva contractació; que un dels concertants del préstec hipotecari acredités treball amb una antiguitat mínima de sis mesos i no d'un any, com és ara, o exercici de l'activitat per compte propi durant el mateix període de temps; que el valor màxim de l'habitatge adquirit amb un préstec hipotecari no fos superior a 210.000 euros; que el límit d'ingressos exigit no superés quatre vegades d'IPREM per cada adquiridor; ... no sé, són exemples, vol que n'hi doni més?, és que no tenc temps, n'hi podria donar molts més.

Miri, no ens sorprèn gens el seu vot en contra, però sí ens decep veure com la prioritat del grup parlamentari que dóna suport al Govern no és el benestar dels ciutadans d'aquestes illes, el Govern té responsabilitats i obligacions en matèria d'habitatge, però vostès també són responsables per seure en aquests escons i hauríem de ser responsables i donar suport a aquesta mesura en benefici dels ciutadans d'aquesta comunitat, que són uns dels que més dificultats tenen a l'hora d'accedir a l'habitatge i votar a favor d'aquesta moció per tal d'arbitrar noves mesures per pal·liar aquest problema, però, tal i com ha

quedat palès, hem pogut veure que ben poc els interessa la política d'habitatge en aquesta comunitat.

*(Aldarull a la sala)*

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camps. Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, passarem a votació.

Passam a votació. No va? Ho tornarem a intentar.

Tornam a començar. Passam a votació.

23 vots a favor, 30 en contra, 3 abstencions. Per la qual cosa queda rebutjada la Moció RGE núm. 5292/06.



**DIARI DE SESSIONS**  
**DEL**  
**PARLAMENT**  
**DE LES**  
**ILLES BALEARS**

---

Redacció i Administració  
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS  
C/ Palau Reial, 8  
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma